

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม:
กรณีศึกษานักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

An error analysis matching of Chinese Noun classifiers and
Noun: A Case Study of Students in Chinese Program, Faculty of
Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University

อมรา อภัยพงศ์

งานวิจัยนี้ได้รับการอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม:
กรณีศึกษานักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

An error analysis matching of Chinese Noun classifiers and
Noun: A Case Study of Students in Chinese Program, Faculty of
Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University

อมรา อภัยพงศ์

งานวิจัยนี้ได้รับการอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ประจำปีงบประมาณ 2565 โดยงานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลงได้ด้วยการสนับสนุนจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

นักวิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ที่ได้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานผ่านงานวิจัยชิ้นนี้ ตลอดจนเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์สาขาวิชาภาษาจีน อีกทั้งยังเป็นการพัฒนา ยกระดับ การศึกษาแนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์และการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศรูปแบบบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อให้มีคุณภาพเทียบเท่าในระดับสากลต่อไป นักวิจัยจึงขอถือโอกาสแสดงความขอบคุณในโอกาสนี้

อมรา อภัยพงศ์

1 พฤศจิกายน 2565

หัวข้อวิจัย การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม: กรณีศึกษานักศึกษา
สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สุราษฎร์ธานี

ผู้ดำเนินการวิจัย อมรา อภัยพงศ์

หน่วยงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ปีการศึกษา 2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุ
ราษฎร์ธานี 2) เพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับ
คำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยใช้ระเบียบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเชิงสำรวจ
(Survey Research)

ผลการวิจัยพบว่า

1) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 22 คน
เกิดข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนมากที่สุด คือ ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับมนุษย์ คิดเป็น
ร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 11.2 รองลงมา คือ ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับสัตว์ คิด
เป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 9.7 และลำดับสุดท้าย คือ ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับ
พืช คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 2.1

2) จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์การจัดแบ่งประเภท
สิ่งมีชีวิตของคำลักษณนามจีนและแนวคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด พบว่า ภาษาเป็นระบบสัญลักษณ์
ที่สะท้อนกระบวนการสร้างมโนทัศน์ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับระบบความนึกคิด การมองโลก ความ
แตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยจีน และอิทธิพลภาษาแม่ นอกจากนี้ วิจัยฉบับนี้ยังได้ให้ข้อเสนอแนะ
วิธีการสอนคำศัพท์ โดยนำคำลักษณนามจีนมาบูรณาการกับการเรียนรู้จดจำคำศัพท์ในชั้นเรียน เพื่อ
ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์ในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

Research Title An error analysis matching of Chinese Noun classifiers and Noun: A Case Study of Students in Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University

Researcher Ammara Apaipong

Organization Faculty of Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University

Academic Year 2022

Abstract

The objectives of this thesis were to 1) investigate the errors analysis matching of Chinese noun classifiers and nouns of Thai sophomores from the Chinese program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University, and 2) identify the cause of the errors analysis matching of Chinese noun classifiers and nouns for problem-solving of Thai sophomores from the Chinese program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University. The research was qualitative and survey-based.

The study's findings are as follows: 1. The type is a match between a noun classifier and a noun that represents people (11.2 %) was the most common error among Thai sophomores, followed by the type is a match between a noun classifier and a noun that represents animals (9.7 %), and the type is a match between a noun classifier and a noun that represents plants (2.1 %).

2. Based on the linguistic theory of classifiers with animate Chinese noun classifiers and the error analysis approach, the researcher discovered that language is a symbol system that reflects the conceptualization that has the relationship between cognition, seeing the world, the difference between Thai - Chinese Culture, and effects of mother language transfer. In addition, this thesis also includes teaching tips for utilizing Chinese noun classifiers to combine learning and memorizing Chinese words in the classroom. Assist the students in better understanding the lesson.

สารบัญ

กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
Abstract.....	ค
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
3.สมมติฐานการวิจัย	3
4.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	3
5.ขอบเขตของการวิจัย.....	3
6.ข้อจำกัดของการวิจัย	4
7.วิธีการวิจัย	4
8.นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2	8
วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
1. ความแตกต่างระหว่างความผิดพลาด (Mistake) และข้อผิดพลาด (Error).....	8
2. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis).....	9
บทที่ 3	13
วิธีดำเนินการวิจัย	13
1.ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	13

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	15
3. การวิเคราะห์ข้อมูล	16
บทที่ 4	17
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	17
1. ผลสรุปรวมการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชาวไทย	17
2. ผลสรุปข้อการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชาวไทย	18
บทที่ 5	29
อภิปราย สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	29
บรรณานุกรม	40
ภาคผนวก	43
ประวัตินักวิจัย	55

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อกล่าวถึงรายวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ในการเรียนรู้ภาษา (Applied Linguistics in Language Learning) จะอยู่ในความสนใจของนักมนุษยศาสตร์และนักภาษาศาสตร์มาอย่างช้านาน และการศึกษาเรื่องดังกล่าวถือเป็นการศึกษาที่นำหลักภาษาศาสตร์และจิตวิทยาไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและภาษาที่สอง¹ โดยวิเคราะห์ทฤษฎีพื้นฐานที่เน้นความสัมพันธ์กับระเบียบวิธีการเรียนรู้ต่างๆ คณิงนิตย จันทรรัตน์ (2559: 01) อาทิเช่น การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษา (Contrastive Analysis – 对比分析) การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis – 偏误分析) ภาษาสังกร (Interlanguage – 中介语)² เป็นต้น ซึ่งถือว่าเป็นแนวคิดภาษาศาสตร์ประยุกต์ที่ได้รับ ความนิยมในยุคปัจจุบัน และสามารถเชื่อมโยงกับการบูรณาการวิธีการสอนภาษาต่างประเทศในชั้น เรียนได้อีกด้วย ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาจีนกลางมีวิวัฒนาการของการศึกษาและเกิดทฤษฎี การสอนที่หลากหลาย เพื่อให้วิจัยฉบับนี้มีความน่าสนใจในเรื่องการบูรณาการความรู้เชื่อมโยงกับการ เรียนการสอนในชั้นเรียน ผู้วิจัยได้สอดแทรกแนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์การจัดแบ่งประเภทของคำ ลักษณะนามจีนเพื่อประยุกต์ใช้กับข้อผิดพลาดคำลักษณะนามจีนของนักศึกษาชาวไทย และจาก ประสบการณ์การสอนภาษาจีนกลาง สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีที่ผ่านมา ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า นักศึกษาชาวไทยมักใช้คำลักษณะนาม จีนเข้าคู่กับคำนามผิดบ่อยครั้ง และผู้เรียนมักจะปรึกษาผู้สอนเสมอว่ามีหลักการอะไรบ้างที่ทำให้ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการใช้คำลักษณะนามจีนเข้าคู่กับคำนาม (Matching of noun classifier and noun – 量词与名词搭配) ตัวอย่างเช่น ภาษาจีนกลางพูดว่า “三只鸟” นักศึกษาพูดเป็น “三只 鱼” หรือ “三只衣服” และในบางครั้งการเปิดตำราเรียนเพื่ออธิบายหลักการใช้คำลักษณะนามจีนก็ ยังมีข้อคำถามในมิติด้านอรรถศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับคำลักษณะนามจีนที่ใช้ประกอบคำนาม ตัวอย่างเช่น

¹ ภาษาที่สอง หมายถึง ภาษาที่ผู้เรียนเรียนหลังจากเรียนรู้ภาษาแม่ที่ใช้อยู่ภายในครอบครัวของตนเอง ภาษาที่เรียนหลังจากภาษาแม่ จัดว่าเป็นภาษาที่สอง ไม่ว่าผู้เรียนจะเรียนอีกกี่ภาษา ผู้เรียนบางคนที่มีภาษาไทยเป็นภาษาแม่ เรียนภาษาอังกฤษ และต่อมาเรียนภาษา สเปน ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ตามลำดับ แม้จะมีการเรียนตามลำดับของเวลาเป็นภาษาที่หนึ่ง ภาษาที่สอง ภาษาที่สาม ภาษาที่สี่ แต่ ภาษาที่สองถึงที่สี่จัดเป็นภาษาที่สองทั้งหมด คณิงนิตย จันทรรัตน์ (2559: 08)

² ภาษาสังกร หมายถึง ความรู้ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่เรียนภาษาที่สองของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาที่สองที่มีความแตกต่าง จากภาษาแม่ จึงเรียกว่าภาษาสังกรหรือภาษาระหว่างกลาง Zhang (2014: 03)

หนังสืออธิบายอักษรจีน (ฉบับสมบูรณ์)³ ให้คำอธิบายว่า “คำลักษณนามจีน “只 (Zhǐ)” มีตัวอักษรสองแบบ คือ ตัวอักษรจีนแบบตัวเต็ม⁴ “隻” และตัวอักษรจีนแบบตัวย่อ⁵ “只” คำถามก็คืออักษรจีนดังกล่าวมีความหมายรากศัพท์เดิมมาจากไหนและจะอธิบายต้นกำเนิดและวิวัฒนาการตัวอักษรจีนที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะตัวของคำลักษณนามจีนออกมาได้อย่างไร เพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนาม กรณีศึกษานักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เพื่อเป็นแนวทางการเตรียมสอนเนื้อหาวิชาภาษาจีนกลาง และนำวิธีการสอนทางด้านคำศัพท์จีนไปปรับใช้เพื่อลดปัญหาข้อผิดพลาดที่อาจส่งผลต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้นของนักศึกษาชาวไทย นอกจากนี้ จากการทบทวนวรรณกรรมหัวข้อการวิจัยข้อผิดพลาดตามกรอบแนวคิดทฤษฎีการแบ่งประเภทการใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนามที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ สัตว์ และพืช โดยอาศัยหลักพื้นฐานทางด้านระบบความนึกคิดและวิธีการมองโลกของนักศึกษาชาวไทย พบว่ายังมีจำนวนน้อย

2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

³ หนังสืออธิบายอักษรจีน (ฉบับสมบูรณ์) ชื่อในภาษาจีน 《新编说文解字大全集》ของผู้แต่งนามว่า Bian Weihui เป็นผู้เรียบเรียง หนังสือเล่มนี้เก็บรวบรวมอักษรจีนไว้ 3,000 ตัว โดยเลือกเฉพาะอักษรที่นิยมใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวัน พร้อมคำอธิบายความหมายและที่มาของคำ

⁴ ตัวอักษรจีนแบบตัวเต็ม (繁体字) ประเทศไต้หวัน ฮองกง มาเก๊า นิยมใช้ตัวอักษรแบบตัวเต็ม

⁵ ตัวอักษรจีนแบบตัวย่อ (简体字) คือตัวอักษรที่มีจำนวนเส้นขีดน้อยโดยได้ย่อมาจากตัวอักษรที่มีจำนวนเส้นขีดมาก(ตัวอักษรจีนแบบตัวเต็ม) ปัจจุบันตัวอักษรจีนแบบตัวย่อเป็นมาตรฐานของรูปอักษรราชการของจีนแผ่นดินใหญ่ อนึ่ง ตัวอักษรจีนแบบตัวย่อได้รับการแพร่หลายในประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย เป็นต้น (ฟู่ เทอ หนาน, 2562: 356)

3. สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย คือ ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับสัตว์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน จะมีค่าร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมดสูงกว่าข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับมนุษย์ และข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับพืช

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้น กล่าวคือ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นพัฒนาจากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากหนังสือต่างประเทศ เรื่อง การสอบวัดระดับภาษาจีน กลางในเรื่องของคำเชื่อมประโยคและคำลักษณนามจีน

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ประชากรในการวิจัยนี้คือ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 จำนวน 22 คน ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

5.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 22 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) จากรายชื่อนักศึกษาการลงทะเบียนรายวิชา CHN0104 ภาษาจีน 4

5.2 ขอบเขตด้านตัวแปรที่จะศึกษา

5.2.1 ตัวแปรต้น คือ ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม

5.2.2 ตัวแปรอิสระ คือ ระบบความนึกคิด วิธีการมองโลก ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมจีนไทย อิทธิพลภาษาแม่

5.3 ขอบเขตด้านคำศัพท์จีน

เนื่องจากคำลักษณนามในภาษาจีนกลางมีจำนวนค่อนข้างมาก และมีความหมายหลากหลายในการใช้ ดังนั้น วิจัยฉบับนี้ มีความประสงค์จำกัดขอบเขตการศึกษาทางด้านคำศัพท์ของคำลักษณนามจีน เพื่อพัฒนาการศึกษาในด้านระบบการจัดแบ่งประเภทคำลักษณนามจีน โดยอาศัยกรอบแนวคิดของนักภาษาศาสตร์ Zhang Cheng ดังต่อไปนี้

5.3.1 คำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตมนุษย์ โดยกำหนดขอบเขตศึกษาคำลักษณนามจีน “个、位、名、口”

5.3.2 คำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิต โดยกำหนดขอบเขตศึกษาคำลักษณนามจีน “只、头、匹、条”

5.3.3 คำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตพืช โดยกำหนดขอบเขตศึกษาคำลักษณนามจีน “朵、串、束、棵、块”

รูปภาพที่ 2 ระบบการจัดแบ่งประเภทคำลักษณนามจีน

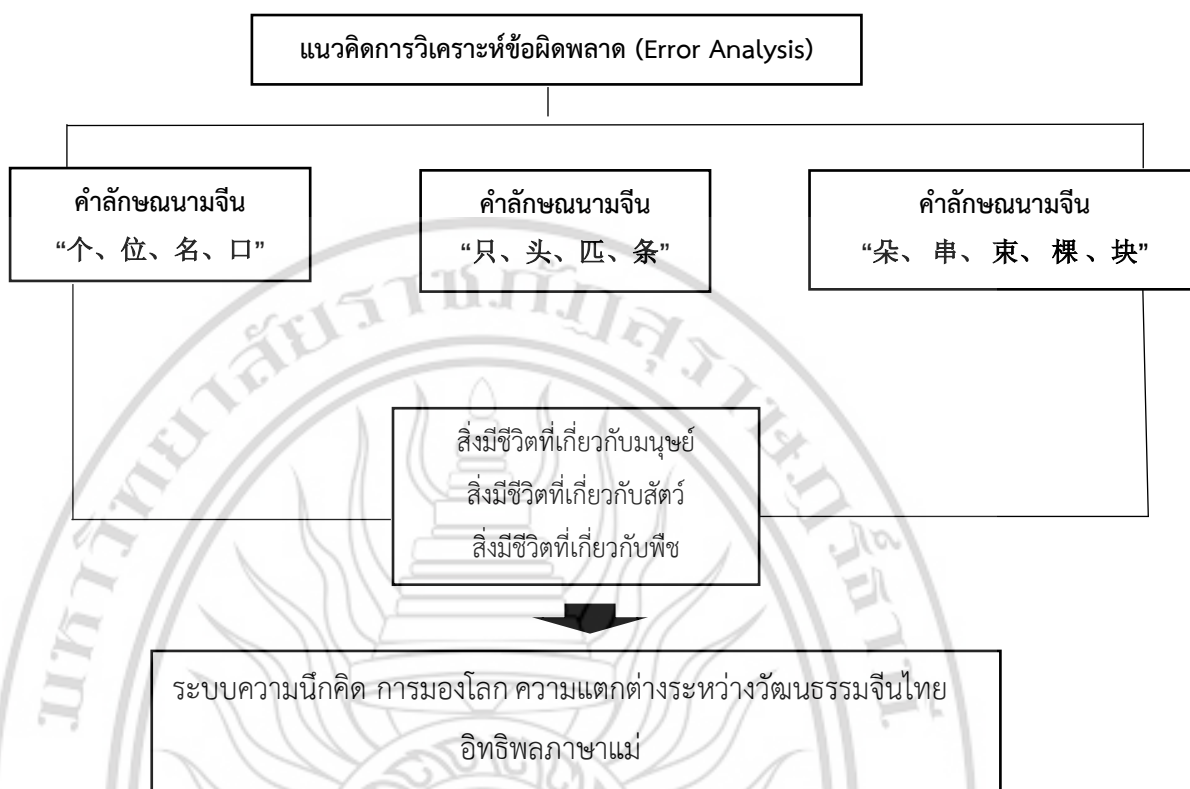
โดยอาศัยกรอบแนวคิดของนักภาษาศาสตร์ชาวจีน Zhang Cheng (张赓, 2009:510)

6. ข้อจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้อยู่ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบการทดสอบผ่านโปรแกรมออนไลน์ Google Form กำหนดกลุ่มตัวอย่างการวิจัยแบบเจาะจง (Purposive Selection) และจำกัดจำนวนนักศึกษา 22 คน เหตุผลเพราะเป็นกลุ่มนักศึกษาที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอนในรายวิชา CHN0104 ภาษาจีน 4 เพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีความเฉพาะทางในด้านการสอนภาษาจีน ผู้วิจัยจะใช้รูปแบบการสอบถามอย่างไม่เป็นทางการเพื่อค้นหาสาเหตุพร้อมทั้งอธิบายแนวทางแก้ไขข้อผิดพลาดในระหว่างเรียนออนไลน์ และติดตามเรียกชื่อเป็นรายบุคคลได้อย่างถูกต้อง

7. วิธีการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งวิธีการวิจัยในครั้งนี้ จะเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมในเอกสารทางด้านวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังต่อไปนี้

รูปภาพที่ 3 กรอบแนวคิดของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

8. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

8.1 คำนิยามการใช้คำลักษณนาม

การใช้คำลักษณนาม หมายถึง การใช้คำลักษณนามเข้ากับคำนาม ซึ่งแบ่งประเภทของคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตที่เป็นมนุษย์ สิ่งมีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับสัตว์และสิ่งมีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับพืช เพื่อหาสาเหตุและข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามเข้ากับคำนาม

8.2 คำนิยามข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามเข้ากับคำนาม (名量词与名词搭配错误)

ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามเข้ากับคำนาม หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเลือกใช้คำลักษณนามเข้ากับคำนามไม่ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น คำลักษณนามจีน “串 (พวง)” ในโครงสร้างไวยากรณ์จีนสามารถใช้กับคำนาม “องุ่น (葡萄)” หรือคำนาม “กล้วย (香蕉)” แต่นักศึกษาชาวไทยใช้ผิด โดยการเลือกเข้ากับคำลักษณนามจีน “串 (พวง)” กับคำนาม “ผักกาดขาว (白菜)” เป็นต้น

8.3 คำนิยามศัพท์เฉพาะคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิต

8.3.1 คำนิยามศัพท์เฉพาะคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตมนุษย์

ตารางที่ 1 คำอธิบายและคำนามที่สามารถเข้ากับคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตมนุษย์

คำลักษณนามจีน	คำอธิบาย	คำนาม
(1) 个 (gè)	ใช้กับคำนามทั้งรูปธรรมและนามธรรมโดยทั่วไป ที่ไม่มีคำลักษณนามเฉพาะ และใช้กับคนหรือบุคคล คล้ายกับคำลักษณนาม “คน” ในภาษาไทย (สุนทรี ชัยสถาพล, 2543: 54)	人、朋友
(2) 位 (wèi)	ใช้กับการบอกจำนวนคน เป็นคำสุภาพ (สุนทรี ชัยสถาพล, 2543: 68)	女士、总理、客人
(3) 名 (míng)	ศัพท์บอกจำนวนใช้กับคน (เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ, 2553: 946)	工作人员
(4) 口 (kǒu)	ใช้บอกจำนวนสมาชิกหรือคนในครอบครัว ในความหมายที่ว่าแต่ละคนที่ต้องกินอยู่ (สุนทรี ชัยสถาพล, 2543: 60)	人

8.3.2 คำนิยามศัพท์เฉพาะคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตสัตว์

ตารางที่ 2 คำอธิบายและคำนามที่สามารถเข้ากับคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตสัตว์

คำลักษณนามจีน	คำอธิบาย	คำนาม
(1) 只 (zhī)	ใช้กับสัตว์ ส่วนมากมักเป็นสัตว์ปีกหรือสัตว์ที่กระโดดโลดเต้น (สุนทรี ชัยสถาพล, 2543: 70)	猫、狗、兔子、鸡、鸟、蜻蜓、蝴蝶
(2) 头 (tóu)	ใช้กับสัตว์บางประเภทที่มีรูปร่างค่อนข้างใหญ่ (Zheng Qi, 2555: 124)	大象、牛、猪、鲸鱼、狮子
(3) 匹 (pǐ)	ใช้กับม้า ลา ล่อ (สุนทรี ชัยสถาพล, 2543: 64)	马、驴、骆驼
(4) 条 (tiáo)	ใช้กับสิ่งของที่เล็กยาว (เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ, 2553: 1367)	虫子、鱼

8.3.3 คำนิยามศัพท์เฉพาะคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตพืช

ตารางที่ 3 คำอธิบายและคำนามที่สามารถเข้าคู่กับคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตพืช

คำลักษณนามจีน	คำอธิบาย	คำนาม
(1) 朵 (duǒ)	ใช้กับดอกไม้หรือสิ่งของที่มีรูปร่างคล้ายคลึงกับดอกไม้ (Zheng Qi, 2555: 42)	玫瑰花、蘑菇
(2) 串 (chuàn)	ใช้กับสิ่งที่ยังร้อยกันเป็นพวง หรือผูกติดกันเป็นสาย (สุนทรี ชัยสธผล, 2543: 73)	葡萄、荔枝
(3) 束 (shù)	ใช้กับสิ่งที่เป็นมัดๆ หรือรัดเอาไว้ด้วยกัน (สุนทรี ชัยสธผล, 2543: 77)	玫瑰花、 鲜花、稻草
(4) 棵 (kē)	ใช้กับพืช ต้นไม้ ต้นหญ้า โดยทั่วไปเพื่อบอกจำนวนต้น (สุนทรี ชัยสธผล, 2543: 60)	树、白菜
(5) 块 (kuài)	ใช้กับสิ่งของที่เป็นก้อนหรือแผ่น (เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ, 2553: 768)	西瓜、土豆

9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ค้นพบข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
2. ทำให้เข้าใจ สาเหตุ และแนวทางแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้คำลักษณนามจีนของผู้เรียน
3. สามารถนำแนวคิดว่าวิเคราะห์ข้อผิดพลาด ระบบความนึกคิด วิธีการมองโลก เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนภาษาจีนกลางหรือการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมในเอกสารทางด้านวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสู่การกำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด ซึ่งสามารถสรุปใจความสำคัญได้ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างความผิดพลาด (Mistake) และข้อผิดพลาด (Error)
2. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis)
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความแตกต่างระหว่างความผิดพลาด (Mistake) และข้อผิดพลาด (Error)

ก่อนกล่าวถึงสาระสำคัญด้านแนวคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด ผู้วิจัยเริ่มการทบทวนคำนิยามของคำว่า “ข้อผิดพลาด (Error)” ซึ่งสรุปใจความสำคัญได้ว่า เมื่อช่วงทศวรรษ 1960 โดยนักภาษาศาสตร์ชาวอังกฤษ เอส พี คอร์ดอร์ (S.P.Corder – 科德) ได้แบ่งคำนิยามไว้สองความหมายข้อแรก ความผิดพลาด (mistake - 失误) คือสิ่งที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจในขณะที่พูด ตัวอย่างเช่น ผู้พูดต้องการพูดว่า “ลำดับที่ 1” แต่เนื่องจากผู้พูดอยู่ในสถานการณ์ที่ตื่นเต้นหรือเป็นกังวลกลับพูดขึ้นว่า “ลำดับที่ 2” โดยความผิดพลาดในลักษณะนี้ผู้พูดสามารถปรับแก้ไขให้ถูกต้องได้ด้วยตนเอง และข้อที่สองคือข้อผิดพลาด (error - 偏误) เกิดจากการที่ผู้เรียนไม่สามารถรับรู้ภาษาที่สองได้อย่างถูกต้อง มีผลแสดงให้เห็นถึงข้อผิดพลาดทางภาษาและระดับการใช้ภาษาของผู้พูดที่มีความคลาดเคลื่อนไปในทิศทางที่ไม่ถูกต้อง Liu Xun (2557: 191)

จากคำจำกัดความของนักภาษาศาสตร์ทั้งสองท่านข้างต้น ผู้วิจัยเข้าใจได้ว่า “ความผิดพลาด (mistake - 失误)” คือสิ่งที่เกิดขึ้นได้โดยมีปัจจัยอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียนอาจอยู่ในสถานการณ์ที่มีอาการตื่นเต้น อาการเหนื่อยล้าหรือเกิดความวิตกกังวลที่เกิดจากแรงกดดันจนทำให้เกิดความผิดพลาด ซึ่งความผิดพลาดในลักษณะนี้ ผู้เรียนสามารถปรับแก้ไขภาษาที่สองให้ถูกต้องได้ด้วยตนเองและ “ข้อผิดพลาด (error - 偏误)” อาจเกิดจากกระบวนการในขณะที่เรียนรู้ระบบคำการสร้างประโยค หรือการวิเคราะห์โครงสร้างไวยากรณ์ที่ได้รับอิทธิพลจากการใช้ภาษาที่สองของผู้เรียน และผู้เรียนอาจมีข้อจำกัดบางอย่างในการทำความเข้าใจหรือการนำตัวภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริงไม่ถูกต้อง

2. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis)

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเป็นแนวคิดทฤษฎีที่เกิดขึ้นเพื่อสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างการวิเคราะห์เปรียบเทียบของภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศ แต่ในทางปฏิบัติการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดอาจมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาหาความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาที่สองเสมอไป จากการศึกษาข้อมูลเอกสารทางวิชาการ พบว่า ข้อผิดพลาดอาจไม่ได้เกิดจากการถ่ายโอนในเชิงบวกที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่เพียงด้านเดียว แต่ข้อผิดพลาดอาจเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ ด้วย เช่น ผู้เรียนมีความรู้ในด้านวงศัพท์ที่ใช้น้อย การใช้กลยุทธ์การหลีกเลี่ยงตอบคำถาม เป็นต้น จากการทบทวนมุมมองของนักวิชาการและเอกสารอ้างอิงที่ได้ให้คำนิยามของคำว่า “การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด” สรุปไว้ดังนี้

คณินันต์ จันทะรัตน์ (2559) ได้อธิบาย การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดไม่ได้ปฏิเสธอิทธิพลของภาษาแม่ที่มีต่อการเรียนภาษาที่สอง แต่ไม่ได้สรุปว่าข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการใช้ภาษาที่สองทั้งหมดต้องเกิดมาจากความแตกต่างของภาษาแม่กับภาษาที่เรียน ดังนั้น ภาษาแม่ไม่ได้เป็นต้นเหตุของข้อผิดพลาดทั้งหมด ข้อผิดพลาดบางอย่างอาจเกิดจากการถ่ายทอดทางภาษา (language transfer) ซึ่งถ่ายทอดได้ทั้งทางบวก (positive transfer) และทางลบ (negative transfer)

Liu Xun (2557) ได้อธิบาย “การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด” คือ การวิเคราะห์ผู้ที่กำลังเรียนภาษาที่สอง แล้วนำข้อผิดพลาดที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อศึกษาหาสาเหตุ จากนั้นขยายผลการวิเคราะห์ความรู้ของผู้เรียนในขณะที่กำลังเรียนภาษา เพื่อให้เข้าใจกฎเกณฑ์การเรียนรู้ภาษาที่สองมากยิ่งขึ้น

จากแนวคิด “การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด” ข้างต้น วิจัยฉบับนี้ใช้รูปแบบการอธิบายเชิงวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของผู้เรียนที่ยากต่อการแก้ไขได้ด้วยตนเอง โดยการจัดแบ่งประเภทของคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตที่เป็นมนุษย์ สัตว์และพืช โดยอ้างอิงแนวคิดของนักภาษาศาสตร์ชาวจีน Zhang Cheng เพื่อหาข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามเข้ากับคำนาม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการระบุหาสาเหตุข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังเรียนภาษาที่สอง โดยอาศัยกรอบแนวคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากเอกสารวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุนทรี ชัยสถาผล (2543) ศึกษาเปรียบเทียบคำลักษณนามในภาษาจีนกลางกับภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบวิเคราะห์คำลักษณนามในภาษาจีนกลางและภาษาไทย เมื่อพิจารณาจากหน้าที่ทางด้านไวยากรณ์ สามารถแบ่งประเภทของคำลักษณนามออกได้ 2 ประเภท

⁶ วงศัพท์ที่ใช้ (Active Vocabulary) คือ คำศัพท์ที่ผู้พูดภาษาใช้เป็นประจำ มีจำนวนน้อยกว่าคำศัพท์ที่ผู้พูดรู้ในสมอง ซึ่งเรียกว่าวงศัพท์ที่รู้ (พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) ราชบัณฑิตยสถาน (2553: 05)

ได้แก่ คำลักษณนามที่ใช้ประกอบกับคำนาม คำลักษณนามที่ใช้ประกอบกับคำกริยา อีกทั้ง ศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของตำแหน่งคำลักษณนามในโครงสร้างนามวลี พบว่า โครงสร้างนามวลีที่มีความหมายเดียวกันในภาษาจีนกลางและภาษาไทยมีการเรียงลำดับคำที่ต่างกันและตำแหน่งคำลักษณนามในโครงสร้างกริยวลี พบว่า โครงสร้างกริยวลีที่มีความหมายเดียวกันในภาษาจีนกลางและภาษาไทยมีการเรียงลำดับคำที่เหมือนกัน และแตกต่างกันในบางโครงสร้าง

Yang Zongxiong (2006) ศึกษาการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนของนักศึกษาชาวไทย นักวิจัยอาศัยกรอบแนวคิดการวิเคราะห์เปรียบเทียบทางภาษา นำมาเปรียบเทียบโดยใช้วิธีการบรรยายแบ่งประเภทคำลักษณนาม ด้านความหมาย และโครงสร้างไวยากรณ์ในภาษาจีนกลางและภาษาไทย นอกจากนี้ อาศัยกรอบแนวคิดการวิเคราะห์เปรียบเทียบต่างเป็นพื้นฐานของการวิเคราะห์และสรุปผลสาเหตุที่ก่อให้เกิดข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีน

Song Fan (2008) ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามภาษาจีนกลางและภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และการเรียนการสอนคำลักษณนามไทย นักวิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบคำลักษณนามในภาษาจีนกลางและภาษาไทย และนำเสนอปัญหาที่สำคัญและกลยุทธ์การเรียนการสอนคำลักษณนามภาษาจีนกลางและภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

Yang Caixian (2009) ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามภาษาจีนกลางและภาษาไทยในยุคปัจจุบัน และการเรียนการสอนคำลักษณนามในภาษาไทยและภาษาจีน วัตถุประสงค์ คือ การวิจัยในเรื่องของคำลักษณนามจีนและคำลักษณนามไทย เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงในยุคร่วมสมัยและในยุคสมัยทางประวัติศาสตร์จีนไทยมีความเป็นมาอย่างไร อีกทั้ง วิเคราะห์เปรียบเทียบทางด้านแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของทั้งสองภาษา

Zhang Cheng (2009) ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามในภาษาจีนกลางและภาษาไทยทางด้านอรรถศาสตร์ในมุมมองแบบลักษณภาษา นำเสนอตีพิมพ์ออกมาในรูปแบบบทความวิชาการ โดยนักวิจัยอาศัยกรอบแนวคิดแบบลักษณภาษาเป็นพื้นฐานในการทำวิจัย และใช้วิธีการบรรยายเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างแบ่งประเภทสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต เพื่อสะท้อนมุมมองความหมายเชิงอรรถศาสตร์ของคำลักษณนามแสดงรูปร่างลักษณะในภาษาจีนกลางและภาษาไทย อีกทั้ง มีข้อเสนอแนะกลยุทธ์การเรียนการสอนภาษาจีนกลางสำหรับชาวต่างชาติ

Fan Xiuying (2009) ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามที่แสดงลักษณะเฉพาะตัวของคำนามในภาษาจีนกลางและภาษาไทย ในบทที่ 5 หัวข้อ กลยุทธ์และข้อเสนอแนะการเรียนการสอนคำลักษณนามที่แสดงลักษณะเฉพาะตัวของคำนามในภาษาจีนกลางสำหรับนักศึกษาชาวไทย นักวิจัยใช้เครื่องมือจากคลังข้อมูลภาษาจีนกลางที่เรียกว่า “《汉语中介语语料库系统》” และ

แบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามที่แสดงลักษณะเฉพาะตัวของคำนามในภาษาจีนกลางสำหรับนักศึกษาชาวไทย (แบ่งออกเป็น ด้านอรรถศาสตร์ ด้านระบบปริชาน ข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างไวยากรณ์) โดยอาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองในการระบุสาเหตุข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนาม อีกทั้ง มีข้อเสนอแนะและกลยุทธ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนคำลักษณนามจีนที่อาจจะเกิดข้อผิดพลาดในชั้นเรียน สำหรับอาจารย์ผู้สอนทางด้านการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ

Xu Miaozhen (2010) ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามที่ยืมคำนามมาใช้ทำหน้าที่เป็นคำลักษณนามชั่วคราวในภาษาจีนกลางและภาษาไทย และการเรียนการสอนในชั้นเรียน วิธีการดำเนินการทบทวนวรรณกรรม ศึกษาค้นคว้าข้อมูลความเหมือนและความต่างการแบ่งประเภทที่เกี่ยวข้องกับคำลักษณนามที่ยืมคำนามมาใช้ทำหน้าที่เป็นคำลักษณนามชั่วคราว และโครงสร้างไวยากรณ์ในภาษาจีนกลางและภาษาไทย จากนั้นนำเสนอสภาพการณ์และกลยุทธ์การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการเรียนการสอนของนักศึกษาในประเทศไทย

Tan Lei (2011) ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามในภาษาจีนกลางและภาษาไทยและการเรียนการสอนคำลักษณนามไทยและคำลักษณนามจีน นักวิจัยใช้วิธีการเปรียบเทียบคำลักษณนามในภาษาจีนกลางและภาษาไทย และประเมินสถานการณ์เพื่อหาประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนคำลักษณนามในภาษาจีนกลางสำหรับนักศึกษาต่างชาติในยุคปัจจุบัน

Wang Meiling (2013) ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามในภาษาจีนกลางและภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน นักวิจัยใช้วิธีการทบทวนวรรณกรรมเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการแบ่งแยกประเภทคำลักษณนามในภาษาจีนกลางและภาษาไทย จากนั้นวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้คำลักษณนามในภาษาจีนกลางและภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน แบ่งออกเป็นด้านความหมาย โครงสร้างไวยากรณ์จีน และรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์การซ้ำคำของคำลักษณนาม เป็นต้น

Chen Meixin (2016) ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามที่แสดงรูปร่างลักษณะในภาษาจีนกลางและภาษาไทยตามแนวคิดภาษาศาสตร์ปริชาน และการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดผู้เรียนภาษาจีนกลางในประเทศไทย ในบทที่ 6 หัวข้อ การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่แสดงรูปร่างลักษณะสำหรับผู้เรียนภาษาจีนกลางในประเทศไทย นักวิจัยอาศัยกรอบแนวคิดภาษาศาสตร์ปริชานในการวิเคราะห์สาเหตุข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามที่แสดงรูปร่างลักษณะในภาษาจีนกลาง และมีข้อเสนอแนะในเรื่องกลยุทธ์การเรียนการสอนคำลักษณนามจีนที่แสดงรูปร่างลักษณะในภาษาจีนกลางสำหรับผู้เรียนชาวไทย

อมรา อภัยพงศ์ (2563) ศึกษาข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยนำเสนอטיפ์ออกมาในรูปแบบบทความวิชาการเพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่มีผลเกี่ยวข้องกับอิทธิพลของภาษาหนึ่งต่อการเรียนอีกภาษาหนึ่ง และข้อผิดพลาดบางอย่างอาจเกิดมาจากการถ่ายโอนของภาษา (Language transfer – 语言迁移) ที่แบ่งการถ่ายโอนเป็นสองลักษณะ คือ การถ่ายโอนในเชิงบวก (positive transfer – 正迁移) และการถ่ายโอนในเชิงลบ (negative transfer – 负迁移) โดยมีความเกี่ยวข้องกับการบรรยายข้อผิดพลาด (Describing Errors) โดยระบุสาเหตุการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากการทบทวนวรรณกรรม และมีข้อเสนอแนะการใช้สื่อสไลด์อิเล็กทรอนิกส์เพื่ออธิบายความเหมือนและความต่างของรูปโครงสร้างประโยคไวยากรณ์คำลักษณนามในภาษาจีนกลางและภาษาไทย

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น พบว่า งานวิจัยในยุคปัจจุบันมีความหลากหลายทางความคิดมากยิ่งขึ้น นักภาษาศาสตร์และนักวิชาการต่างค้นพบแนวคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาที่ว่าด้วยการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ การศึกษาวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยต้องการต่อยอดแนวความคิดและหามุมมองใหม่ๆ ที่ได้จากหัวข้อการวิจัยข้อผิดพลาดในด้านการแบ่งประเภทการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ สัตว์ และพืช ซึ่งนักวิจัยใช้วิธีการศึกษาข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนโดยอาศัยหลักพื้นฐานทางด้านระบบความนึกคิดและวิธีการมองโลกของนักศึกษาชาวไทย

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย คือ ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับสัตว์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน จะมีค่าร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมดสูงกว่าข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับมนุษย์ และข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับพืช

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนาม: กรณีศึกษานักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี สำหรับวิธีการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดจากเอกสาร (documentary) ในขั้นต้น แล้วใช้ระเบียบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อเก็บข้อมูลในเรื่องของการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนาม ซึ่งวิธีการวิจัยในครั้งนี้จะใช้แบบแผนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว ตามด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาตามกรอบแนวคิดของนักวิชาการชาวจีนทางด้านภาษาศาสตร์และการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติ โดยมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์ในการเรียนรู้ภาษา ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในประวัติศาสตร์ของการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ (Teaching Chinese as a Foreign Language - 对外汉语教育) นักภาษาศาสตร์และนักวิชาการต่างค้นพบทฤษฎีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและการเปรียบเทียบทางภาษา กล่าวคือ เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ งานเขียนลักษณะนี้จะอยู่ในรูปแบบอาศัยหลักพื้นฐานของแนวคิดทฤษฎีการวิเคราะห์เปรียบเทียบของภาษาจีนกลางและภาษาไทย ร่วมกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในชั้นเรียน ดังนั้น วิจัยฉบับนี้จะกล่าวถึงเนื้อหาในส่วนของแนวคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและอาศัยกรอบแนวคิดของนักภาษาศาสตร์เพื่อแบ่งประเภทของคำลักษณนามจีน แล้วต่อยอดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากความรู้ของผู้เรียนที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่กำลังเรียนภาษาที่สอง เพื่อค้นคว้าหาความรู้และตอบคำถามเกี่ยวกับภาษาแม่ของผู้เรียน ซึ่งจะมีผลกระทบกับการเรียนรู้ภาษาที่สองได้อย่างไร และมีวิธีการสอนหรือข้อเสนอแนะเพื่อการประยุกต์ความรู้การสอนคำศัพท์คำลักษณนามในภาษาจีนกลางตามแนวคิดการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อช่วยลดข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทยได้อย่างไร

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า เมื่อช่วงทศวรรษ 1960 โดยนักภาษาศาสตร์ชาวอังกฤษ เอส พี คอร์ดอร์ (S.P.Corder – 科德) มีความเห็นว่า การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดมีส่วนเกี่ยวข้องกับศาสตร์ด้านจิตวิทยาพื้นฐาน โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดออกเป็น 3 ประการ ได้แก่ ข้อที่หนึ่ง คือ การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่ผู้สอนต้องรู้ว่าผู้เรียนมีความสามารถเข้าถึงภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับไหน ข้อที่สอง คือ การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดโดยนักวิจัยสามารถเข้าใจผู้เรียนในการรับรู้ภาษาที่สองได้อย่างไร และในขณะที่ผู้เรียนกำลังเกิดการเรียนรู้ นักวิจัยมีกลยุทธ์อะไรบ้างที่สามารถนำมาปรับใช้ในสถานการณ์จริง และข้อที่สาม คือ การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบผ่านตามกรอบสมมุติฐานที่นักวิจัยได้ตั้งเอาไว้ (Liu Xun, 2557: 192)

ดังนั้น “การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด” คือ กระบวนการหาสาเหตุเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของผู้เรียนที่ได้ศึกษาภาษาที่สองไปแล้วช่วงระยะหนึ่ง เมื่อมีการใช้ภาษาที่สองในทางปฏิบัติจริง ส่งผลทำให้เกิดข้อผิดพลาดทางภาษาที่สอง เช่น เมื่อมีการนำภาษาจีนกลางไปสื่อสารกับเจ้าของภาษา เจ้าของภาษาเกิดอาการนิ่ง ไม่เข้าใจว่าผู้พูดต้องการสื่อสารว่าอะไร หรือแม้แต่การนำความรู้ภาษาที่สองไปประยุกต์ใช้กับการทำข้อสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนกลาง (HSK) ซึ่งผู้เรียนอาจจะเลือกตอบคำถามผิด ทำให้เกิดข้อผิดพลาดไม่ตรงหลักโครงสร้างไวยากรณ์จีน

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังพบว่า วิธีการศึกษาข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนโดยใช้หลักพื้นฐานทางด้าน “ระบบความนึกคิดและวิธีการมองโลก” อาจมีความสอดคล้องกับคำนิยามของคำว่า “ปริชาน” ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม ดังนี้

พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) ราชบัณฑิตยสถาน (2553) นิยามคำว่า “ระบบปริชาน” คือการเรียนรู้หรือการจัดระบบสรรพสิ่งที่ได้รับรู้ทางประสาทสัมผัสเป็นองค์ความรู้และเก็บในสมอง

วิโรจน์ อรุณมานะกุล (2556) เขียนไว้ว่า งานด้านภาษาศาสตร์ปริชานเริ่มจากผู้สนใจเรื่องของภาษาและจิต (mind) และมองความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับโลกภายนอกที่รับรู้มากกว่าจะมองภาษาแยกเป็นองค์ประกอบต่างหากออกมา และความหมาย (meaning) เป็นเรื่องของการสร้างมโนทัศน์⁷ (conceptualization) ที่ผูกไปกับรูปภาษา (linguistic expression)

⁷ มโนทัศน์ หมายถึง ภาพที่อยู่ในความนึกคิดในสมองของคนเรา เป็นสิ่งนามธรรมที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของสิ่งต่างๆ บนโลก ตัวอย่างเช่น คนไทยจัดสิ่งของและเรียกของที่มี 4 ขาว่า ใช้สำหรับนั่งว่าเป็นเก้าอี้ ในที่นี้คนไทยเกิดภาพในหัวหรือมโนทัศน์ของสิ่งนี้ โดยถือว่าคำว่า “เก้าอี้” คือคำที่ใช้เป็นตัวแทนของมโนทัศน์เกี่ยวกับสิ่งที่ใช้สำหรับนั่งของคนไทย ทศนีย์ เมฆถาวรวัฒนา (2553: 153)

พจนานุกรมภาษาจีนสมัยปัจจุบัน (2560) ให้ความหมายของคำ “ปริชาน (Cognitive - 认知)” หมายถึง “ระบบความคิดที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวแล้วจึงเกิดความเข้าใจ”

ชุดิซล เอมดดิษฐ์ (2561) มองว่า “ภาษามีความสัมพันธ์กับปริชานหรือความคิด โดยจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีมโนทัศน์และมโนทัศน์จะเกิดขึ้นได้เมื่อมีภาษา”

ทัศนีย์ เมฆถาวรวัฒนา (2553) ให้ความหมาย “ปริชาน” คือการคิดอย่างเป็นระบบและมีเหตุผล รวมทั้งความรู้ต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการสร้างมโนทัศน์ของผู้พูด นอกจากนั้น นักวิชาการมอง “ปริชาน” เป็นอีกกรอบทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตามแนวภาษาศาสตร์จิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์ระหว่างภาษา ปริชาน และวัฒนธรรม โดยมีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยทางด้านการเรียนรู้ภาษา (language acquisition)

จากแนวคิดของนักภาษาศาสตร์และจากเอกสารอ้างอิงข้างต้น ผู้เขียนเข้าใจได้ว่า “ปริชาน (Cognitive - 认知)” คือภาษาศาสตร์แขนงหนึ่งที่มุ่งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับระบบความนึกคิดที่ได้รับอิทธิพลจากความคิดเชิงมโนทัศน์ โดยเกิดจากการเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักภาษาศาสตร์ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2549, อ้างถึงใน ทัศนีย์ เมฆถาวรวัฒนา, 2553: 153) มองว่า “ปริชาน” คือระบบความรู้ ความคิด มโนทัศน์

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากผู้วิจัยยังไม่ตกผลึกหลักการใช่ว่าด้วยเรื่องทฤษฎีภาษาศาสตร์ปริชานที่สะท้อนถึงแนวคิดและมุมมองที่แตกต่างจากผลงานวิชาการในเมืองไทย และเอกสารทางวิชาการของต่างประเทศอย่างลุ่มลึก ตัวอย่างเช่น เอกสารคำสอนทฤษฎีภาษาศาสตร์ที่กล่าวไว้ว่า “นอกจากมีกลุ่มคนที่สนใจเรื่องทางอรรถศาสตร์ปริชาน (Cognitive Semantics) และกลุ่มคนที่สนใจเรื่องไวยากรณ์ปริชาน (Cognitive Grammar) แล้วนั้น นอกจากสองกลุ่มนี้ ก็ยังมีกลุ่มคนที่นำแนวคิดทางภาษาศาสตร์ปริชานไปใช้ในเรื่องการรับรู้ภาษา (Language Acquisition) ด้วย” วิโรจน์ อรุณมานะกุล (2556: 288) ดังนั้น วิจัยฉบับนี้ยังคงอ้างอิงวิธีการศึกษาข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนโดยใช้หลักพื้นฐานทางด้าน “ระบบความนึกคิดและวิธีการมองโลก” ของผู้เรียนชาวไทย เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการต่อยอดองค์ความรู้ในการทำวิจัยครั้งถัดไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้น

การศึกษาค้นคว้าวิจัยเชิงทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย

2.1.1 แบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้น

แบบทดสอบที่ได้สร้างขึ้นนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากหนังสือการสอบวัดระดับภาษาจีนกลางในเรื่องของคำเชื่อมประโยคและคำลักษณนามจีน และหนังสือภาษาจีนระดับกลาง 1 เรียบเรียงโดยอาจารย์เหวิน จิ่งเหวิน เพื่อวัดระดับความรู้ทางด้านภาษาจีนและใช้เสริมเนื้อหาในชั้นเรียน ซึ่งจะเน้นเนื้อหาด้านคำศัพท์จีนและการจับใจความการอ่านประโยคเพื่อตีความหมายออกมาให้มีความถูกต้อง และแบบทดสอบนี้ยังเป็นการยกตัวอย่างเนื้อหาบางส่วนที่ได้จากหนังสือภาษาต่างประเทศ และหนังสือการสอนภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาทดสอบทำการวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่ได้สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่จบการศึกษาทางด้านสาขาวิชาภาษาจีน มีผลงานวิจัยหรือผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์การสอนภาษาจีนกลางหรือเกี่ยวข้องกับการวิจัยทางด้านภาษาจีน จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และสุดท้ายส่งแบบทดสอบให้คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

2.1.2 การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบทดสอบผ่านระบบสารสนเทศ โดยนำแบบทดสอบที่ผู้สอนได้สร้างขึ้นนำไปพัฒนาผ่านระบบออนไลน์ด้วยเว็บไซต์ Google Form เพื่อหาข้อมูลสถิติค่าร้อยละ (Percentage) ที่ใช้ในการวิเคราะห์คะแนนจากการบันทึกผลในรูปแบบไฟล์ Excel ผ่านเว็บไซต์ Google Form

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการนำเสนอเนื้อหาแบบทดสอบส่งมอบให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) จำนวน 3 ท่าน และกำหนดการหาคุณภาพของเครื่องมือทดสอบโดยการคำนวณค่า IOC ซึ่งมีลักษณะการให้คะแนนดังต่อไปนี้

- +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นเลือกคำถามที่มีค่าความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง 0.5 ขึ้นไป (วรวิติ กิตติวงศ์, 2561: 308) นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ส่งแบบทดสอบให้คณะกรรมการจริยธรรมวิจัยได้รับรหัส SRU-EC2022/022 และนำแบบทดสอบไปให้นักศึกษาทำในชั้นเรียนออนไลน์ตามลำดับถัดไป จากนั้น ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการพัฒนาแบบทดสอบผ่านระบบสารสนเทศ แล้วนำผลคะแนนข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนมาแปลงข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ในตารางเชิงตัวเลข โดยนำเสนอตัวเลขค่าร้อยละ (Percentage) ออกมาในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย และระบุสาเหตุ

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามเข้ากับคำนาม อีกทั้ง สรุปผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด
จากตารางเชิงตัวเลขในรูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม กรณีศึกษานักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบทดสอบที่ได้สร้างขึ้น แล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ตารางข้อผิดพลาดในการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชาวไทย จากนั้นใช้ค่าเปอร์เซ็นต์จากรูปประโยคของแบบฝึกหัดแปลงผลออกมาโดยวิเคราะห์ลักษณะการซ้ำกันของข้อผิดพลาดในการใช้คำลักษณนามจีนในแต่ละประเด็น โดยนำเสนอในรูปแบบการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากตารางเชิงตัวเลขในรูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา และกำหนดประเด็นระบุข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับมนุษย์ (指人量词的偏误) ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับสัตว์ (指动物类量词的偏误) และข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับพืช (指植物类量词的偏误)

1. ผลสรุปรวมการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชาวไทย

ผลสรุปรวมการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม กรณีศึกษานักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้รวบรวมผลคะแนนการตอบคำถามของนักศึกษาผ่านเว็บไซต์ Google Form แปลงผลข้อมูลเป็นตาราง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 1 ผลสรุปรวมการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชาวไทย

ข้อผิดพลาด ชั้นปี		ปีที่ 2 22 x 15 (330 ประโยค)	
		จำนวน ประโยค	เปอร์เซ็นต์ (%)
ข้อผิดพลาดคำ ลักษณนามจีน เข้าคู่กับ คำนาม	ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับมนุษย์	37	11.2
	ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับสัตว์	32	9.7
	ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับพืช	7	2.1
ผลรวม		76	23

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มีจำนวน 22 คน รวบรวมรูปประโยคทั้งหมดเป็น 330 ประโยค ซึ่งใน 330 ประโยค มีคำตอบที่ถูกต้อง 254 ประโยค คิดเป็นร้อยละของคำตอบที่ถูกต้องทั้งหมด 77 และมีคำตอบที่ผิด 76 ประโยค คิดเป็นร้อยละของคำตอบที่ผิดทั้งหมด 23 นอกจากนั้น ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักเรียนชั้นปีที่ 2 พบว่าข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่พบมากที่สุด คือ ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับมนุษย์ มีข้อผิดพลาด 37 ประโยค คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 11.2 รองลงมา คือ ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับสัตว์ มีข้อผิดพลาด 32 ประโยค คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 9.7 และลำดับสุดท้าย คือ ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับพืช มีข้อผิดพลาด 7 ประโยค คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 2.1

2. ผลสรุปรายข้อการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชาวไทย

ผลสรุปรายข้อการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม กรณีศึกษานักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้รวบรวมผลคะแนนการตอบคำถามของนักศึกษาผ่านเว็บไซต์ Google Form แปลงผลข้อมูลเป็นตาราง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 1

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 22 คน)	
			จำนวนนักศึกษาที่ ได้เลือกตอบ	เปอร์เซ็นต์ (%)
1	这条船上有几____尊敬的客人。	员	0	0
		位	21	95.5
		口	1	4.5
		户	0	0

จากตารางข้อที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 21 คน ได้เลือกตอบ “位” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละของคำตอบทั้งหมด 95.5 และมีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกตอบ “员” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0 และมีจำนวนนักศึกษา 1 คน ได้เลือกคำตอบ “口” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5 อีกทั้ง มีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกตอบ “户” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 2

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 22 คน)	
			จำนวนนักศึกษาที่ ได้เลือกตอบ	เปอร์เซ็นต์ (%)
2	听说玛丽的父亲是一____大学教授。	户	0	0
		名	22	100
		口	0	0
		员	0	0

จากตารางข้อที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 22 คน ได้เลือกตอบ “名” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละของคำตอบทั้งหมด 100 และมีจำนวนนักศึกษา 0 คน เลือกตอบ “户、口、员” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้ากับคำนามของข้อที่ 3

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 22 คน)	
			จำนวนนักศึกษาที่ ได้เลือกตอบ	เปอร์เซ็นต์ (%)
3	这家餐厅的几____厨师的手艺都相当不错。	户	1	4.5
		名	18	81.8
		口	0	0
		个	3	13.6

จากตารางข้อที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 18 คน ได้เลือกตอบ “名” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละของคำตอบทั้งหมด 81.8 และมีจำนวนนักศึกษา 1 คน ได้เลือกตอบ “户” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5 มีจำนวนนักศึกษา 0 คนที่ได้เลือกคำตอบ “口” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0 อีกทั้ง มีจำนวนนักศึกษา 3 คน ได้เลือกตอบ “个” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 13.6

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 4

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 22 คน)	
			จำนวนนักศึกษาที่ ได้เลือกตอบ	เปอร์เซ็นต์ (%)
4	他们一家三代十几 _____人都住在一起。	户	16	72.7
		名	1	4.5
		口	4	18.2
		员	1	4.5

จากตารางข้อที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 4 คน ได้เลือกตอบ “口” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละของคำตอบทั้งหมด 18.2 และมีจำนวนนักศึกษา 16 คน ได้เลือกตอบ “户” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 72.7 มีจำนวนนักศึกษา 1 คน ได้เลือกคำตอบ “名” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5 อีกทั้ง มีจำนวนนักศึกษา 1 คน ได้เลือกตอบ “员” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 5

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 22 คน)	
			จำนวนนักศึกษาที่ ได้เลือกตอบ	เปอร์เซ็นต์ (%)
5	玛丽先回家了，她说下 午有位_____来她家。	小孩	14	63.6
		朋友	8	36.4
		小偷	0	0
		敌人	0	0

จากตารางข้อที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 8 คน ได้เลือกตอบ “朋友” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละของคำตอบทั้งหมด 36.4 และมีจำนวนนักศึกษา 14 คน ได้เลือกตอบ “小孩” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 63.6 มีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกคำตอบ “小偷” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0 อีกทั้ง มีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกตอบ “敌人” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 6

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 22 คน)	
			จำนวนนักศึกษาที่ ได้เลือกตอบ	เปอร์เซ็นต์ (%)
6	王平说他家的农场有三匹_____。	牛	9	40.9
		羊	0	0
		马	13	59.1
		猪	0	0

จากตารางข้อที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 13 คน ได้เลือกตอบ “马” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละของคำตอบทั้งหมด 59.1 และมีจำนวนนักศึกษา 9 คน ได้เลือกตอบ “牛” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 40.9 และมีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกคำตอบ “羊” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0 อีกทั้ง มีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกตอบ “猪” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับค่านามของข้อที่ 7

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 22 คน)	
			จำนวนนักศึกษาที่ ได้เลือกตอบ	เปอร์เซ็นต์ (%)
7	这家养猪场养了五百 _____猪。	个	1	4.5
		条	0	0
		头	21	95.5
		匹	0	0

จากตารางข้อที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับค่านามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 21 คน ได้เลือกตอบ “头” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละของคำตอบทั้งหมด 95.5 และมีจำนวนนักศึกษา 1 คน ได้เลือกตอบ “个” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5 มีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกคำตอบ “条” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0 อีกทั้ง มีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกตอบ “匹” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับค่านามของข้อที่ 8

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 22 คน)	
			จำนวนนักศึกษาที่ ได้เลือกตอบ	เปอร์เซ็นต์ (%)
8	昨天新闻报道，在某小区一户人家厨房内，发现发现数十_____蛇。	只	1	4.5
		条	20	90.9
		头	0	0
		个	1	4.5

จากตารางข้อที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 20 คน ได้เลือกตอบ “条” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละของคำตอบทั้งหมด 90.9 และมีจำนวนนักศึกษา 1 คน ได้เลือกตอบ “只” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5 มีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกคำตอบ “头” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0 อีกทั้ง มีจำนวนนักศึกษา 1 คน ได้เลือกตอบ “个” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 9

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 22 คน)	
			จำนวนนักศึกษาที่ ได้เลือกตอบ	เปอร์เซ็นต์ (%)
9	墙上挂着一幅大照片， 拍的是一_____蜂蜜。	只	3	13.6
		条	0	0
		头	0	0
		个	19	86.4

จากตารางข้อที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 3 คน ได้เลือกตอบ “只” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละของคำตอบทั้งหมด 13.6 และมีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกตอบ “条” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0 มีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกคำตอบ “头” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0 อีกทั้ง มีจำนวนนักศึกษา 19 คน ได้เลือกตอบ “个” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 86.4

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 10

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 22 คน)	
			จำนวนนักศึกษาที่ ได้เลือกตอบ	เปอร์เซ็นต์ (%)
10	夏天回到家最高兴的就是能吃一大_____鱼。	只	0	0
		个	0	0
		条	21	95.5
		匹	1	4.5

จากตารางข้อที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 21 คน ได้เลือกตอบ “条” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละของคำตอบทั้งหมด 95.5 และมีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกตอบ “只” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0 มีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกคำตอบ “个” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0 อีกทั้ง มีจำนวนนักศึกษา 1 คน ได้เลือกตอบ “匹” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 11

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 22 คน)	
			จำนวนนักศึกษาที่ ได้เลือกตอบ	เปอร์เซ็นต์ (%)
11	玛丽手里拿着一大_____葡萄走进公司。	朵	0	0
		束	1	4.5
		串	21	95.5
		棵	0	0

จากตารางข้อที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณะนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 21 คน ได้เลือกตอบ “串” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละของคำตอบทั้งหมด 95.5 และมีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกตอบ “朵” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0 มีจำนวนนักศึกษา 1 คน ได้เลือกคำตอบ “束” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5 อีกทั้ง มีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกตอบ “棵” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณะนามจีนเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 12

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 22 คน)	
			จำนวนนักศึกษาที่ ได้เลือกตอบ	เปอร์เซ็นต์ (%)
12	情人节那天，他送给女朋友一大____玫瑰花。	片	1	4.5
		朵	21	95.5
		棵	0	0
		张	0	0

จากตารางข้อที่ 12 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณะนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 21 คน ได้เลือกตอบ “朵” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละของคำตอบทั้งหมด 95.5 และมีจำนวนนักศึกษา 1 คน ได้เลือกตอบ “片” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5 มีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกคำตอบ “棵” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0 อีกทั้ง มีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกตอบ “张” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 13

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 22 คน)	
			จำนวนนักศึกษาที่ ได้เลือกตอบ	เปอร์เซ็นต์ (%)
13	妈妈下班买了两____ 大白菜，她说晚上包白 菜饺子。	片	1	4.5
		棵	19	86.4
		朵	1	4.5
		串	1	4.5

จากตารางข้อที่ 13 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 19 คน ได้เลือกตอบ “棵” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละของคำตอบทั้งหมด 86.4 และมีจำนวนนักศึกษา 1 คน ได้เลือกตอบ “片” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5 และมีจำนวนนักศึกษา 1 คน ได้เลือกคำตอบ “朵” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5 อีกทั้ง มีจำนวนนักศึกษา 1 คน ได้เลือกตอบ “串” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 14

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 22 คน)	
			จำนวนนักศึกษาที่ ได้เลือกตอบ	เปอร์เซ็นต์ (%)
14	不喝了，我刚吃了一大 ____西瓜，肚子很饱。	块	19	86.4
		张	0	0
		朵	1	4.5
		串	2	9.1

จากตารางข้อที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 19 คน ได้เลือกตอบ “块” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละของคำตอบทั้งหมด 86.4 และมีจำนวนนักศึกษา 0 คน ได้เลือกตอบ “张” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0 มีจำนวนนักศึกษา 1 คน ได้เลือกคำตอบ “朵” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5 อีกทั้ง มีจำนวนนักศึกษา 2 คน ได้เลือกตอบ “串” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 9.1

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 15

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 22 คน)	
			จำนวนนักศึกษาที่ ได้เลือกตอบ	เปอร์เซ็นต์ (%)
15	我十岁时，爷爷在院子里种了两____小树，现在它们两米多高了。	片	0	0
		棵	22	100
		朵	0	0
		张	0	0

จากตารางข้อที่ 15 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 22 คน ได้เลือกตอบ “棵” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละของคำตอบทั้งหมด 100 และมีจำนวนนักศึกษา 0 คน เลือกตอบ “片、朵、张” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 0

บทที่ 5

อภิปราย สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 22 คน ซึ่งมีผลอภิปรายและผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. อภิปราย สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 22 คน มีข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามที่พบมากที่สุด คือ ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตมนุษย์ มีข้อผิดพลาด 37 ประโยค คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 11.2 รองลงมา คือ ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตสัตว์ มีข้อผิดพลาด 32 ประโยค คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 9.7 และลำดับสุดท้าย คือ ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตพืช มีข้อผิดพลาด 7 ประโยค คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 2.1

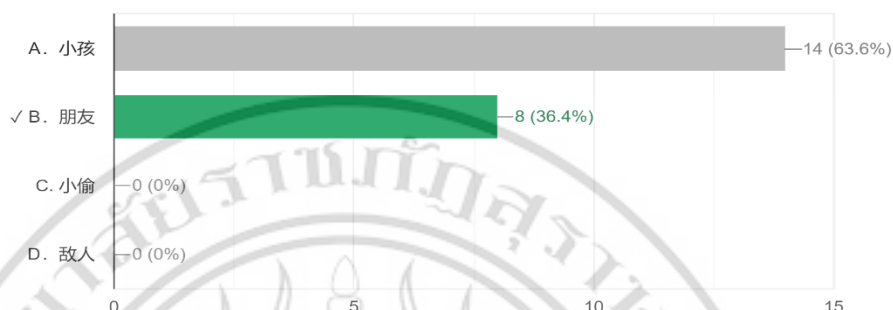
จากผลสรุปรวมการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น ปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับการตั้งสมมติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ ที่กล่าวไว้ว่า ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตสัตว์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน จะมีค่าร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมดสูงกว่าข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตมนุษย์ และข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตพืช จากผลการตั้งสมมติฐานข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกผลการตอบคำถามของนักศึกษาเพื่อสรุปข้อเท็จจริงในแต่ละหัวข้อ ซึ่งมีผลการอภิปรายดังต่อไปนี้

1.1 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตมนุษย์

ผลการวิเคราะห์ออนไลน์ข้อที่ 5 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทำแบบทดสอบถูกต้องเพียง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 และตอบคำถามผิดเป็นจำนวนมากถึง 14 คน คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 63.6 ดังรูปภาพต่อไปนี้

5. 玛丽先回家了，她说下午有位 _____ 来她家。

8 / คำตอบถูกต้อง 22 รายการ

รูปภาพที่ 4 ผลคะแนนการเลือกคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตมนุษย์เข้ากับคำนาม

ผ่านโปรแกรม Google Form

แหล่งที่มา: จัดทำโดย อมรา อภัยพงศ์

จากรูปประโยคตัวอย่างข้อที่ 5 “玛丽先回家了，她说下午有位 _____ 来她家。” เมื่อถอดความหมายแปลเป็นภาษาไทยแปลว่า “แมรี่กลับบ้านแล้ว เธอพูดว่าตอนบ่ายมีเพื่อนหนึ่งคนมาบ้านของเธอ” จากรูปประโยค คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเลือกใช้คำนามผิด มีผลทำให้ความหมายของรูปประโยคผิดหลักไวยากรณ์จีน คำตอบที่ถูกต้องควรจะเติมคำนาม “朋友 (เพื่อน)” เพราะสถานะความเป็นเพื่อนในสังคมปัจจุบัน แมรี่สามารถมีเพื่อนที่มีอายุมากกว่าหรือน้อยกว่า จากรูปประโยคเราไม่สามารถคาดเดาได้ว่า บุคคลที่มาหาแมรี่ที่บ้านมีอายุนาน้อยเท่าไร แต่ที่สามารถคาดเดาสถานการณ์ได้ก็คือ แมรี่และบุคคลคนนั้นต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความรักและความเคารพ จึงมีการไปมาหาสู่ซึ่งกันและกัน อีกทั้ง พจนานุกรมภาพคำลักษณนามจีนสองภาษาจีน-อังกฤษ (2555) ได้ให้ความหมายคำลักษณนามจีน “位 (ท่าน)” ในภาษาไทยไว้ว่า “ใช้กับบุคคลที่มีความหมายแสดงถึงความเคารพนับถือ” และพจนานุกรมจีน-ไทย (ฉบับใหม่) โดยเจียรชัย เอี่ยมวรเมธ (2553) ให้คำอธิบายว่า “ศัพท์บอกจำนวน ใช้กับคน (แฝงด้วยความหมายที่เคารพ)” ดังนั้น ความน่าจะเป็นของการใช้คำลักษณนามจีน “位 (ท่าน)” เข้าคู่กับคำนาม “朋友 (เพื่อน)” คือคำตอบที่ถูกต้อง เพราะมีความสัมพันธ์ที่แสดงความหมายในด้านการให้ระดับความสำคัญในเรื่องความเคารพนับถือ จึงไม่สอดคล้องกับคำตอบเข้าคู่คำนาม “小孩 (เด็ก)” สาเหตุที่นักศึกษาชาวไทยทำแบบทดสอบข้อนี้ผิดอาจเป็นเพราะว่านักศึกษายังไม่เข้าใจหลักการใช้คำลักษณนามจีน “位 (ท่าน)” หรือยังขาดหลักการวิเคราะห์รูปประโยคกับการใช้คำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ที่มีความสอดคล้องกับสถานการณ์จริง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า แนวทางการสอนควรจะมีการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของคำลักษณนามจีนไทยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ โดยใช้วิธีการอธิบายความหมาย

ตามหลักทางวิชาการ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ และวาดเส้นปะเชื่อมโยงระบบความนึกคิดให้กับผู้เรียน ดังต่อไปนี้

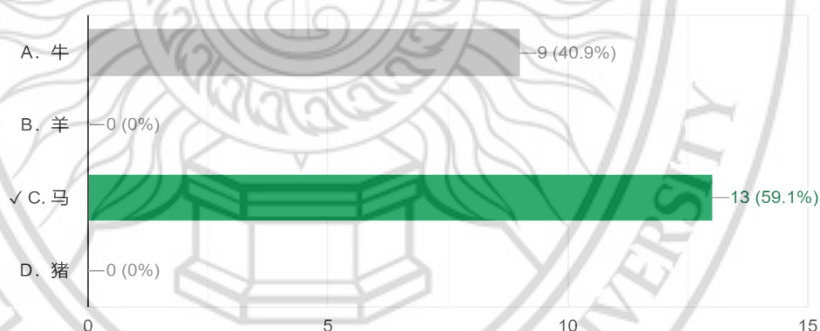
รูปภาพที่ 5 การเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของคำลักษณนามจีนไทย ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตมนุษย์

1.2 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตสัตว์

ผลการวิเคราะห์ออนไลน์ข้อที่ 6 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทำแบบทดสอบถูกต้อง 13 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 และตอบคำถามผิดเป็นจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 40.9

6.王平说他家的农场有三匹_____。

13 / ค่าตอบถูกต้อง 22 รายการ

รูปภาพที่ 6 ผลคะแนนการเลือกคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตสัตว์เข้าคู่กับคำนาม ผ่านโปรแกรม Google Form

แหล่งที่มา: จัดทำโดย อมรา อภัยพงศ์

จากรูปประโยคตัวอย่างข้อที่ 6 “王平说他家的农场有三匹_____。” เมื่อถอดความหมายแปลเป็นภาษาไทยแปลว่า “หวางผิงพูดว่า ฟาร์มเกษตรที่บ้านของเค้ามีม้าสามตัว” จากรูปประโยค นักศึกษายังคงมีข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเลือกใช้คำนามผิด และจากการสังเกตการเลือกใช้คำนามของนักศึกษา พบว่า นักศึกษายังคงมีความรู้ภาษาจีนพื้นฐานการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม กล่าวคือ ผู้เรียนรู้ว่าการเลือกคำนามเข้าคู่กับคำลักษณนามจีน “匹” ไม่สามารถเข้าคู่กับคำนาม “羊

(แกะ)” และ “猪 (หมู)” ดังที่ปรากฏในรูปภาพที่ 6 เพราะไม่มีการเลือกตอบค่านามดังกล่าวทั้งสองคำ แต่นักศึกษาส่วนใหญ่กลับเลือกตอบค่านาม “牛 (วัว)” มีจำนวนมากถึง 9 คน ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิดจากการหาข้อมูลทางด้านเอกสารวิชาการ ผู้วิจัยพบว่า ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณะนามจีนกลางยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับภาษาสังกร (Interlanguage) ตำราภาษาศาสตร์ประยุกต์ในการเรียนรู้ภาษา (2559) ได้เขียนอธิบายไว้ว่า “ภาษาสังกร (Interlanguage)” คือความรู้ในภาษาที่กำลังเรียนอยู่ของผู้เรียน และภาษาสังกรของผู้เรียนคนหนึ่ง ๆ จะมีสภาพหรือลักษณะตามที่เป็นอยู่ได้อย่างไรนั้น เกิดจากการพยายามเรียนรู้ของผู้เรียนเอง นอกจากนั้น “การเลี่ยง (avoidance)” ยังเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการสร้างภาษาสังกร เนื้อหาในตำราได้อธิบายการเลี่ยงภาษาเป็นสิ่งที่แสดงถึงวัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อ ซึ่งเชื่อมโยงกับภาษาแม่ของผู้เรียน มีความแตกต่างของวัฒนธรรมหรือภาษาแม่ที่ส่งผลกับการใช้ภาษาที่สอง เช่น ผู้เรียนจะหลีกเลี่ยงการใช้ลักษณะภาษาบางอย่างที่ขัดกับความคิดและความเชื่อของตน ซึ่งสอดคล้องกับแบบทดสอบข้อที่ 6 ข้างต้น สาเหตุที่นักศึกษาชาวไทยทำแบบทดสอบข้อนี้ผิดอาจเป็นเพราะว่านักศึกษามีภาพในใจที่สะท้อนแผนภาพลักษณะรูปร่างของ “牛 (วัว)” และ “马 (ม้า)” มีรูปร่างค่อนข้างตัวใหญ่ แต่สำหรับ “羊 (แกะ)” และ “猪 (หมู)” มีรูปร่างขนาดเล็ก ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้เรียนบางคนหลีกเลี่ยงการใช้คำศัพท์ที่ไม่ตรงกับความคิดและความเชื่อของตน และมีผลทำให้คะแนนการเลือกคำตอบคำลักษณะนามจีนของนักศึกษาส่วนใหญ่คือค่านามสัตว์ใหญ่ “牛 (วัว)” และ “马 (ม้า)”

ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาที่สองอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่สืบเนื่องมาจากความรู้ในตัวภาษาที่กำลังเรียน และอาจมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมระบบความนึกคิดและความเชื่อ ที่สามารถสะท้อนแผนภาพการรับรู้และการมองโลกของผู้เรียนชาวไทยว่ามีความคิดเห็นออกมาอย่างไร จากการอ้างอิงพจนานุกรมภาพคำลักษณะนามจีนสองภาษาจีน-อังกฤษ (2555) อธิบายหลักการใช้คำลักษณะนาม “匹 (ตัว)” ไว้ว่า สามารถใช้กับม้า ลา อูฐ ตัวอย่างเช่น “一匹战马” หรือจากงานวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบคำลักษณะนามในภาษาจีนกลางกับภาษาไทย ได้อธิบายการใช้คำลักษณะนาม “匹 (ตัว)” ไว้ว่า ใช้กับม้า ลา ล่อ ตัวอย่างเช่น “三匹马” ด้วยเหตุนี้ หลักเหตุผลทางด้านไวยากรณ์จีนการใช้คำลักษณะนามจีน “匹 (ตัว)” เข้าคู่กับค่านาม “马 (ม้า)” คือคำตอบที่ถูกต้อง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า แนวทางการสอนควรสร้างตารางจำกัดขอบเขตการใช้วงคำศัพท์ของคำลักษณะนามจีนที่เกี่ยวกับสัตว์ โดยการแบ่งประเภทของสัตว์ในภาษาจีนให้แคบลง เพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจการใช้คำลักษณะนามจีนได้มากยิ่งขึ้น และผู้สอนต่อเนื่องด้วยการอธิบายเปรียบเทียบกับคำลักษณะนามไทย “ตัว (只)” มีหลักการใช้เข้าคู่กับค่านามที่ไม่เหมือนกัน คือ คำลักษณะนามในภาษาไทย “ตัว (只)” ส่วนใหญ่มักจะใช้เข้าคู่กับสัตว์ได้ทุกประเภท ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 16 การแบ่งประเภทคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตสัตว์

ประเภท	คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม			
	只 (ตัว)	匹 (ตัว)	头 (ตัว)	条 (ตัว)
1. 陆地动物 (สัตว์บก)				
1.1 野生 (สัตว์ป่า)	猴子、大象		老虎、狮子、 花豹、大熊猫	眼睛蛇
1.2 家畜 (สัตว์เลี้ยง)	兔子、狗、猫	马、驴、骆驼	猪、牛	狗
1.3 禽鸟类 (สัตว์ปีก)	鸟、小鸡、 鸭、麻雀、乌 鸦、鹤			
1.4 昆虫 (แมลง)	蜻蜓、蝴蝶、 蜂蜜、螳螂			
2. 水生动物 (สัตว์น้ำ)	虾		鲸鱼	金鱼、鲨鱼

และผลการวิเคราะห์ออนไลน์ข้อที่ 9 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 นักศึกษาทำแบบทดสอบถูกต้องเพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และตอบคำถามผิดเป็นจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 86.4 ดังรูปภาพต่อไปนี้

9.墙上挂着一幅大照片，拍的是八_____蜂蜜。

3 / คำตอบถูกต้อง 22 รายการ

รูปภาพที่ 7 ผลคะแนนการเลือกคำลักษณนามจีนเกี่ยวกับสัตว์เข้าคู่กับคำนาม

ผ่านโปรแกรม Google Form

แหล่งที่มา: จัดทำโดย อมรา อภัยวงศ์

จากรูปประโยคตัวอย่างข้อที่ 9 “墙上挂着一幅大照片，拍的是八_____蜂蜜。” เมื่อถอดความหมายแปลเป็นภาษาไทยแปลว่า “บนกำแพงแขวนรูปภาพรูปใหญ่หนึ่งรูป ถ่ายรูปผึ้ง 8 ตัว” จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณะนามจีน “只” เข้าคู่กับคำนาม “蜜蜂 (ผึ้ง)” มีจำนวนการใช้ผิดมากถึง 19 คน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สาเหตุสำคัญที่นักศึกษาไม่สามารถทำแบบทดสอบข้อนี้ได้ อาจเป็นเพราะไม่มีความรู้พื้นฐานหรือความเข้าใจการใช้คำลักษณะนามจีน “只” ที่สามารถเข้าคู่กับประเภทของสัตว์ปีกและแมลงได้ หรือขาดการเรียนรู้ภาษาที่สองเพื่อนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับทางด้านอรรถศาสตร์⁸ ซึ่งผู้เรียนต้องมีความรู้การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาของอักษรจีนก่อน แล้วจึงทำความเข้าใจในเรื่องอรรถศาสตร์ที่อยู่ในรูปของคำศัพท์จีนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เทคนิคการเรียนการสอนในชั้นเรียน วิธีการสอนดังกล่าว อาจจะช่วยให้ผู้เรียนเปิดมุมมองที่กว้างขึ้น ไม่ยึดติดกับกรอบโครงสร้างไวยากรณ์จีนเพียงด้านเดียว

วิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยมีแนวคิดการสอนคำลักษณะนามจีน “只 (Zhi)” ในการประยุกต์ความรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการจดจำคำศัพท์สำหรับการสอนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาชาวไทยในชั้นเรียน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ก่อนเข้าสู่บทเรียนผู้สอนควรเริ่มต้นอธิบายวิวัฒนาการตัวอักษรจีนโบราณโดยหาข้อมูลอ้างอิงได้จากตำราอธิบายอักษรจีน (ฉบับสมบูรณ์)⁹ ให้คำอธิบายว่า “คำลักษณะนามจีน 只 (Zhi)” มีตัวอักษรสองแบบ คือ ตัวอักษรจีนแบบตัวเต็ม¹⁰ “隻” และตัวอักษรจีนแบบตัวย่อ¹¹ “只” คำลักษณะนามจีนที่กล่าวมาข้างต้นเริ่มปรากฏตัวอักษรจีนในยุคสมัยราชวงศ์ชางที่มีชื่อเรียกว่า 甲骨文 (Jiǎgǔwén) ภาษาไทยอ่านว่า “เจี๋ยกู่เหวิน” มีรูปแบบดั้งเดิมมาจากอักษรรูปภาพ¹² ที่จารึกบนกระดูกเต่าหรือกระดูกสัตว์ [𠂔] จากนั้นพัฒนาไปเป็นตัวอักษร 金文 (Jīnwén) ภาษาไทยอ่านว่า “จินเหวิน” มีรูปแบบดั้งเดิมมาจากอักษรรูปภาพที่จารึกบนโลหะ [𠂔] จากนั้นผู้สอนใช้กลยุทธ์วิธีการอธิบายคำศัพท์โดยโยงความรู้จากตัวอักษรจีนโบราณเข้าสู่ตัวอักษรจีนในยุคปัจจุบันว่ามี

⁸ คำว่า “อรรถศาสตร์” หมายถึง ใจความ ความหมาย เนื้อเรื่อง คำแปล เนื้อความและความมุ่งหมาย “อรรถศาสตร์” เป็นคำซึ่งบัญญัติขึ้นใหม่ในภาษาไทยเพื่อให้ได้คำศัพท์เฉพาะมาเป็นชื่อวิชาและใช้ให้ตรงกับคำว่า “Semantics” ในภาษาอังกฤษ สุริยา รัตนกุล (2555: 05)

⁹ ตำราอธิบายอักษรจีน (ฉบับสมบูรณ์) ชื่อในภาษาจีน 《新编说文解字大全集》ของผู้แต่งนามว่า Bian Weihui ตำราเล่มนี้เก็บรวบรวมอักษรจีนไว้ 3,000 ตัว โดยเลือกเฉพาะอักษรที่นิยมใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวัน พร้อมคำอธิบายความหมายและที่มาของคำ

¹⁰ ตัวอักษรจีนแบบตัวเต็ม (繁体字) ประเทศไต้หวัน ย่อกง มาเก๊า นิยมใช้ตัวอักษรแบบตัวเต็ม

¹¹ ตัวอักษรจีนแบบตัวย่อ (简体字) คือตัวอักษรที่มีจำนวนเส้นขีดน้อยโดยได้ย่อมาจากตัวอักษรที่มีจำนวนเส้นขีดมาก (ตัวอักษรจีนแบบตัวเต็ม) ปัจจุบันตัวอักษรจีนแบบตัวย่อเป็นมาตรฐานของรูปอักษรราชการของจีนแผ่นดินใหญ่ อนึ่ง ตัวอักษรจีนแบบตัวย่อได้รับการแพร่หลายในประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย เป็นต้น คู่มือการเรียนการสอนภาษาจีน ฉบับสมบูรณ์ (2562: 356)

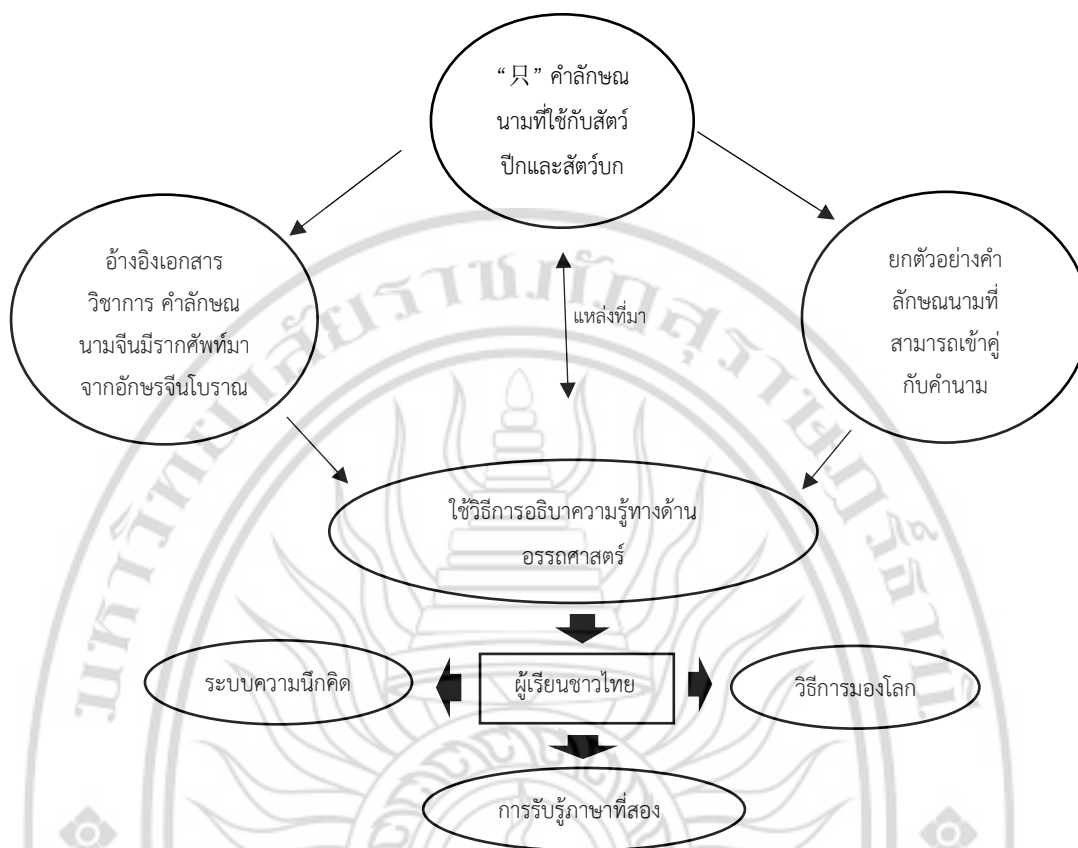
¹² อักษรรูปภาพ คืออักษรที่ประดิษฐ์จากการเลียนแบบลักษณะภายนอกหรือลักษณะเฉพาะของสิ่งต่างๆ เป็นการสื่อให้เห็นลักษณะที่ปรากฏ อักษรจีนระยะแรกเริ่ม ส่วนใหญ่เป็นอักษรรูปภาพที่มาจากภาพวาดที่เลียนแบบ ค่อนข้างเรียบง่าย เป็นสัญลักษณ์อันเด่นชัดในการแทนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง วิชา ลูโรจน์เรือง (2559: 34)

ความแตกต่างหรือการเปลี่ยนแปลงอย่างไร พร้อมทั้งอธิบายคำลักษณนามจีน “只 (Zhī)” คือคำที่ใช้กับสัตว์ปีกและสัตว์บก ซึ่งมีความหมายคล้ายกับคำลักษณนามไทยคือ “ตัว” ยกตัวอย่างเช่น “一只鸟 (นกหนึ่งตัว)” “一只螳螂 (ตั๊กแตนหนึ่งตัว)” และ “一只熊猫 (หมีแพนด้าหนึ่งตัว)” เป็นต้น

จากนั้นผู้สอนต่อเนื่องเนื้อหาโดยการอธิบายความหมาย พร้อมยกตัวอย่าง เช่น ตัวอักษรจีน “只 Zhi” ถ้าดูจากวิวัฒนาการตัวอักษรจีนโบราณ “เจี๋ยกู่เหวิน” และตัวอักษรโบราณ “จินเหวิน” ชาวจีนส่วนใหญ่อาจจะมองภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าด้านบนเหมือนดังแผนภาพที่สะท้อนออกมาในมุมมองที่เป็นช่วงลำตัวของสัตว์และสองขีดด้านล่างที่เปรียบเสมือนสองเท้าของสัตว์บกที่วิ่งอยู่บนพื้นหญ้า หรือสองเท้าของสัตว์ปีกที่แกว่งไปมาอยู่กลางอากาศ ซึ่งสอดคล้องกับพจนานุกรมภาพคำลักษณนามจีนสองภาษาจีน-อังกฤษ (2555) ที่ได้อธิบายหลักการใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนามในกรณีที่ใช้กับสัตว์บกและสัตว์ปีก ยกตัวอย่างเช่น “นกพิราบสองตัว (两只鸽子)” “ผึ้งหนึ่งตัว (一只蜜蜂)” “ผีเสื้อหนึ่งตัว (一只蝴蝶)” “กระต่ายสองตัว (两只兔子)” “ลิงสามตัว (三只猴子)” “หมาป่าหนึ่งตัว (一只狼)” เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า วิวัฒนาการรูปลักษณะตัวอักษรจีนโบราณที่จารึกบนกระดูกเต่า “เจี๋ยกู่เหวิน” และตัวอักษรจีนโบราณที่จารึกบนโลหะ “จินเหวิน” มีความคล้ายคลึงกับรูป “นก” ตามหลักฐานในตำราอธิบายอักษรจีน (ฉบับสมบูรณ์) ได้อธิบายรากศัพท์เดิมของอักษรจีน “隻 (Zhī)” มาจากรูปประโยค “鸟一枚也” โดยมีความหมายอยู่ในรูปโครงสร้างอรรถศาสตร์คือ “鸟” แปลว่า “นก” และ “一枚” แสดงถึงจำนวนตัวเลข ดังนั้น รากศัพท์ความหมายเดิมของ “隻 Zhi” ก็คือ “鸟一只 (นกหนึ่งตัว)” นั่นเอง นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบหลักฐานรูปโครงสร้างประโยคข้างต้นที่บันทึกอยู่ในหนังสือต้นกำเนิดและวิวัฒนาการคำลักษณนามที่แสดงลักษณะเฉพาะตัวของคำนาม โดยนักวิชาการชาวจีนมีนามว่า Ma Aimin (2558) ได้ยกตัวอย่างประโยค “孙并取鸡一隻” ที่ปรากฏอยู่ในยุคราชวงศ์ใต้-เหนือ และยังคงกล่าวถึงในยุคหกราชวงศ์เริ่มมีการใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนามที่เป็นสัตว์ปีก เช่น ไก่ นกยูง ห่าน เป็ด เป็นต้น ต่อมาในยุคสมัยราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่งการใช้คำลักษณนามจีนไม่เพียงแต่เข้ากับสัตว์ปีกได้เพียงชนิดเดียวเท่านั้น แต่ยังสามรถเข้ากับสัตว์ชนิดอื่นๆ ได้อีกด้วย ตัวอย่างเช่น ช้าง มังกร กระต่าย สุนัข ลิงโต้ว เป็นต้น

จากข้อเสนอแนะและวิธีการสอนคำลักษณนามในภาษาจีนกลางข้างต้น ผู้วิจัยหวังว่าอาจมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาจีนที่มีความสัมพันธ์กับการมองโลกของชาวจีนได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยสรุปแนวคิดได้ดังนี้

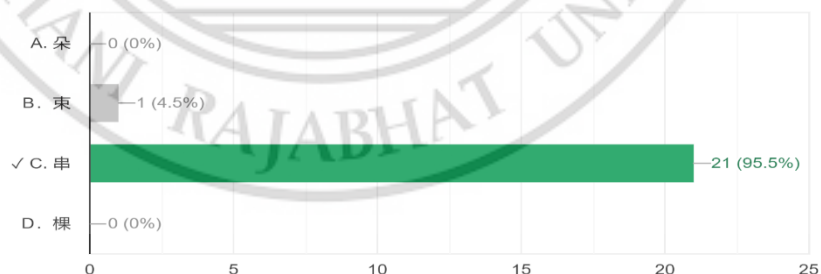

รูปภาพที่ 8 แนวทางการสอนคำลักษณนามจีน “只”

1.3 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตพืช

ผลการวิเคราะห์ออนไลน์ข้อที่ 11 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทำแบบทดสอบถูกต้อง 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.5 และตอบคำถามผิดมีเพียงจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5 ดังรูปภาพต่อไปนี้

11. 玛丽手里拿着一大_____葡萄走进公司。
21 / คำตอบถูกต้อง 22 รายการ

รูปภาพที่ 9 ผลคะแนนการเลือกคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตพืชเข้าคู่กับคำนาม

ผ่านโปรแกรม Google Form

แหล่งที่มา: จัดทำโดย อมรา อภัยวงศ์

นอกจากนั้น ผลการวิเคราะห์ออนไลน์ข้อที่ 12 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทำแบบทดสอบถูกต้อง 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.5 และตอบคำถามผิดมีเพียงจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.5 ดังรูปภาพต่อไปนี้

12. 情人节那天，他送给女朋友一大____玫瑰花。

21 / คำตอบถูกต้อง 22 รายการ

รูปภาพที่ 10 ผลคะแนนการเลือกคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตพืชเข้าคู่กับคำนาม

ผ่านโปรแกรม Google Form

แหล่งที่มา: จัดทำโดย อมรา อภัยพงศ์

จากรูปประโยคตัวอย่างข้อที่ 11 “玛丽手里拿着一大（ ）葡萄走进公司。” เมื่อถอดความหมายแปลเป็นภาษาไทยแปลว่า “ในมือของแมรี่กำลังถือองุ่นพวงใหญ่หนึ่งพวงเดินเข้ามาในบริษัท” จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีน “串” เข้าคู่กับคำนาม “葡萄 (องุ่น)” มีจำนวนการใช้ผิดเพียง 1 คน และรูปประโยคตัวอย่างข้อที่ 12 “情人节那天，他送给女朋友一大（ ）玫瑰花。” เมื่อถอดความหมายแปลเป็นภาษาไทยแปลว่า “วันวาเลนไทน์ เขา มอบดอกกุหลาบดอกใหญ่หนึ่งดอกให้กับแฟนสาว” จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีน “朵” เข้าคู่กับคำนาม “玫瑰花 (กุหลาบ)” มีจำนวนการใช้ผิดเพียง 1 คนเช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่านักศึกษาทำแบบทดสอบทั้งสองข้อมีข้อผิดพลาดที่น้อยมาก อาจเป็นเพราะมีปัจจัยสำคัญมาจากการได้รับอิทธิพลการถ่ายโอนภาษาในเชิงบวกของภาษาแม่ โดยเอาแผนภาพคำลักษณนามไทย “พวง” และ “ดอก” มาแทนที่คำลักษณนามจีน “串” และ “朵” ตัวอย่างเช่น จากการเปรียบเทียบคำอธิบายด้านความหมายของคำลักษณนามจีน “串” อ้างอิงโดยพจนานุกรมจีน-ไทย (ฉบับใหม่) โดยเจียร์ชัย เอี่ยมวรเมธ (2553) ให้คำอธิบายว่า “โยงใยกัน, ร้อยเป็นพวง, ผูกติดกัน” และคำลักษณนามไทย “พวง” อ้างอิงโดยพจนานุกรมนักเรียน (2538) ให้คำอธิบายว่า “กลุ่มของสิ่งที่ห้อยย้อยไปทางเดียวกัน เช่น พวงองุ่น” เมื่อเปรียบเทียบด้านความหมายของภาษาจีนกลางและภาษาไทยแล้ว นักศึกษาอาจเกิดภาพในใจที่มองว่า “พวงองุ่น” เป็นผลไม้ที่ออกผลเป็นพวง ผลย่อยมีลักษณะรูปทรงกลม หรือกลมรีเปลือกบางผิวเรียบเป็นรูปไข่ มีผลย่อยเกาะติดรวมกันอย่างหนาแน่น และคำลักษณนามจีน “朵” อ้างอิงโดยพจนานุกรมจีน-ไทย (ฉบับใหม่) โดยเจียร์ชัย เอี่ยมวรเมธ (2553) ให้

คำอธิบายว่า “ศัพท์บอกจำนวนของดอกไม้หรือก้อนเมฆ” และคำลักษณนามไทย “ดอก” อ้างอิงโดย พจนานุกรมนักเรียน (2538) ให้คำอธิบายว่า “เรียกส่วนหนึ่งของพรรณไม้ที่ผลิออกจากต้นหรือกิ่ง มีหน้าที่ทำให้เกิดผล” เมื่อเปรียบเทียบด้านความหมายของภาษาจีนกลางและภาษาไทยแล้ว นักศึกษา อาจเกิดภาพในใจที่มองว่า “กุหลาบ 1 ดอก” มีลักษณะเป็นทรงดอก มีกลีบดอกเรียงซ้อนกันเป็นชั้น ๆ และมีสีหลากหลาย ทศนีย์ เมฆถาวรวัฒนา (2553) มีความคิดเห็นว่า “ในการเรียน ภาษาต่างประเทศนั้น บุคคลใดก็ตามที่ใช้เพียงภาษาเดียวจะมีแนวคิดการมองโลกที่สัมพันธ์กับภาษานั้น ๆ เช่น คนไทยที่รู้เพียงภาษาไทยเพียงภาษาเดียว ก็จะคิดและมองโลกตามแบบที่พบในภาษาและวัฒนธรรมไทย การเรียนภาษาจึงไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควร” ดังนั้น ปัจจัยสำคัญของการลดข้อผิดพลาด การใช้คำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับพืช อาจเกิดจากการได้รับอิทธิพลการถ่ายโอนภาษาในเชิงบวก ของภาษาแม่ ส่งผลทำให้ความคิดของผู้เรียนที่สะท้อนความสัมพันธ์กับภาษาแม่ โดยเอาแผนภาพคำลักษณนามไทย “พวง” และ “ดอก” มาเปรียบเทียบและแทนที่คำลักษณนามจีน “串” และ “朵” และอาจสะท้อนมุมมองทางด้านมโนทัศน์การใช้ภาษาของนักศึกษา โดยการเอาแผนภาพคำศัพท์จีน ดังกล่าวทำการเปรียบเทียบกับคำศัพท์ในภาษาไทยจนเกิดการคาดเดาความหมายเพื่อให้สอดคล้อง กับวัฒนธรรมในประเทศของตนเอง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นเพื่อสนับสนุนความสัมพันธ์ ระหว่างการวิเคราะห์เปรียบเทียบของภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ แต่ในทางปฏิบัติการวิเคราะห์ ข้อผิดพลาดอาจมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่สอดคล้องกับการค้นคว้าหาความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และ ภาษาที่สองเสมอไป ผลสรุปการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดการใช้คำ ลักษณนามจีนอาจไม่ได้เกิดจากการถ่ายโอนในเชิงบวกที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่เพียงด้านเดียว แต่ ข้อผิดพลาดอาจเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ผู้เรียนขาดการวิเคราะห์รูปประโยคการเลือกใช้คำลักษณ นามจีนเข้ากับคำนามที่มีผลเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง หรือผู้เรียนมีความรู้ในด้านวงคำศัพท์ของ คำลักษณนามจีนที่ค่อนข้างน้อย และมีผลเกี่ยวเนื่องกับวิธีการสร้างภาษาสังกร กล่าวคือ ผู้เรียนจะ หลีกเลี่ยงการใช้คำศัพท์ที่ขัดกับความคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมของภาษาแม่ที่ส่งผลกับการใช้ภาษา ที่สองได้อย่างถูกต้อง

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังพบว่า ด้วยปัจจัยทางกาลเวลาและการพัฒนาทางสังคม ภาษาพูดมีการ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก ขณะที่ภาษาเขียนก็มีการเปลี่ยนแปลงที่น่าสนใจอีกเช่นกัน ดังนั้น การ ประยุกต์ความรู้การสอนคำศัพท์จากคำลักษณนามจีนเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในชั้นเรียน ผู้สอนควรจะมี กลยุทธ์การอธิบายเนื้อหาแหล่งที่มาของตัวอักษรจีนเพื่อผนึกกับความคิดของผู้เรียนในเรื่อง วิวัฒนาการตัวอักษรจีนโบราณและตัวอักษรจีนในยุคปัจจุบันเสียก่อน จากนั้นเสริมเนื้อหาต้นกำเนิด ตัวอักษรจีนโบราณว่ามีปรากฏการณ์การใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนามที่มีจุดเริ่มต้นในช่วง

ราชวงศ์ประวัติศาสตร์จีนอย่างไร พร้อมทั้งอธิบายแทรกความรู้ทางด้านอรรถศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ในตัว
ภาษา และใช้กลวิธีการสอนโดยการอธิบายคำศัพท์ที่อาจจะเกิดจากกระบวนการความคิดของชาวจีนสู่
ตัวอักษรรูปภาพในลักษณะการบรรยายจากสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวในเชิงความมีเหตุผล เพื่อสะท้อน
มุมมองการศึกษาให้มีความลุ่มลึกมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยในหัวข้อ “การวิเคราะห์คำลักษณนามจีน” นอกจากศึกษาการแบ่งประเภท
ของคำลักษณนามจีนในด้านสิ่งมีชีวิตได้แล้ว ยังสามารถแตกประเด็นการแบ่งประเภทของคำลักษณ
นามจีนในด้านสิ่งไม่มีชีวิต ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นสองประเภทที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม โดยอาศัย
กรอบแนวคิดพื้นฐานของนักภาษาศาสตร์ชาวจีน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการอธิบายคำศัพท์จีนที่มี
ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเชิงโมโนทัศน์ของผู้ใช้ภาษา และสามารถขยายองค์ความรู้ที่สะท้อน
แผนภาพการรับรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนชาวไทยได้อีกด้วย

บรรณานุกรม

- คณินันต์ จันทะรัตน์. (2561). ภาษาศาสตร์ประยุกต์ในการเรียนรู้ภาษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชุตินันท์ เอมดิษฐ์. (2561). อิทธิพลของภาษาต่อความคิด: ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น. *ตำราวิชาการ*. 17 (01). 225.
- ทัศนีย์ เมฆถาวรวัฒนา. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา ปรีชา และวัฒนธรรม. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. 02 (02). 153-159.
- ฟู เหอ หนาน. (2562). คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน ฉบับสมบูรณ์ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แมงดารินทร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2553). พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- สุนทร ชัยสถาผล. (2543). การศึกษาเปรียบเทียบคำลักษณนามในภาษาจีนกลางกับภาษาไทย. *วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาจีน)*, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริยา รัตกุล. (2555). *อรรถศาสตร์เบื้องต้น* พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ. (2553). *พจนานุกรมจีนไทย ฉบับใหม่*. (พิมพ์ครั้งที่ 24-25). กรุงเทพฯ :
- รวมสาส์น.
- วัฒนาพานิช. (2538). *พจนานุกรมนักเรียน*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- วิภา ฐโรจน์เรือง. (2559). *ต้นกำเนิดอักษรจีน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุภาพใจ ในเครือ ตาตาพับลิเคชั่น จำกัด
- วิโรจน์ อรุณมานะกุล. (2556). *ทฤษฎีภาษาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรวิทย์ กิตติวงศ์. (2561). *เตรียมสอบครูผู้ช่วยในสังกัด สพฐ. ฉบับครบเครื่อง*. อัปเดตครั้งที่ 3. นนทบุรี : ริงค์ ปียอนด์ บุ๊คส์.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2549). *กว่าจะเป็นนักภาษาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา อภัยพงศ์. (2563). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามภาษาจีนกลางในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ของนักศึกษาชาวไทย และข้อเสนอแนะ. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*. (1), 315-324.
- Bian, W. (2011). *New Edition Explanation Chinese Characters*. Beijing: The Chinese Overseas Publishing House Press.
- Chen, M. (2016). *A Contrastive Study of Appearance Classifiers in Chinese and Thai*

from the Perspective of Cognitive – Chinese Error Analysis of Thai Learner.

Doctor's thesis, Shandong University.

- Fan, X. (2009). **A Comparative Study on classifiers of Chinese and Thai.** Doctor's thesis, Beijing Language and Culture University.
- Liu, X. (2009). **An Introduction to Teaching Chinese as a Second Language.** Beijing: Beijing Language and Culture University Press.
- Lu, Q.H. (2009). **The level of Chinese is improving step by step: Conjunction words, Classifiers.** Suzhou: Suzhou University Press.
- Ma, A.M. (2015). **The Creation and Development of Classifiers of Chinese.** Beijing: China social sciences Press.
- Song, F. (2008). **Comparative Study of Chinese and Thai Quantifiers and Teaching of Thai Quantifiers.** Master's Degree Thesis of Shanghai International Studies University.
- Tan, L. (2011). **Comparative Study of Chinese and Thai Measure Words and The teaching of Chinese Measure Words to Thais.** Master's Degree Thesis of Huazhong University of Science and Technology.
- Wang, M.L. (2013). **Comparative Study of Chinese and Thai Noun Measure Words.** Master's Degree Thesis of Yunnan University.
- Xu, M.Z. (2010). **Comparison of Chinese and Thai Temporary Nominal Quantifiers and Teaching Research,** Master's Degree Thesis of Southwest University.
- Yang, C.X. (2006). **Comparison of Noun Measure Words in Modern Chinese and Thai and Teaching of Chinese Noun Measure Words in Thai.** Master's Degree Thesis of Huazhong University of Science and Technology.
- Yang, Z.X. (2006). **Error Analysis of The Acquisition of Commonly Used Chinese Noun Measure Words of Thai students.** Master's Degree Thesis of Yunnan Normal University.
- Zhang, X. (2014). **Error Analysis of Thai Student's study Chinese.** China Press.
- Zhang, C. (2009). **Comparison of the Meaning System of Chinese and Thai Measure Words and Teaching of Chinese Measure Words in the Background of Typology.** Journal of Chinese teaching in the World.
- Zeng, Q. (2012). **Picture dictionary of Chinese Measure Words.** Beijing: International

Chinese Teaching Research Center, The Commercial Press.
Zhongguo shehui kexueyuan yuyanjiu suocidian. (2017). **Modern Chinese Dictionary**. Beijing: The Commercial Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาจีนและการสอนภาษาจีน

1. ดร.พวงผกา สิริธินันท์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
2. ดร.พิมวรินทร์ ศิริศรีสุตากุล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. ดร.ชยชนัน โพธิ์ทิพย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ข

ประกาศนียบัตรการอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

Certificate of Completion

National Research Council of Thailand (NRCT) and Forum for Ethical Review Committee in Thailand (FERCIT)

Certify that

Ammara Apaipong

Has completed the ON-LINE RESEARCH ETHICS TRAINING
Course หลักสูตรจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สำหรับนักศึกษา/นักวิจัย

Date approved
(18/06/2563)

Date expired
(18/06/2566)

(Professor Dr. Sirirug Songsivilai)
Secretary-General
National Research Council of Thailand

ภาคผนวก ค

ใบรับรองการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

เอกสารรับรองโครงการวิจัย
โดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

เอกสารรับรองเลขที่	SRU-EC2022/022
ชื่อโครงการ	การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดลักษณะนามจีนเข้าคู่กับคำนาม : กรณีศึกษา นักศึกษาศาสาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
รหัสโครงการ	SRU-EC2022/022
ชื่อหัวหน้าโครงการ	ดร.อมรา อภัยพงศ์
หน่วยงานที่สังกัด	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
เอกสารที่รับรอง	1. แบบเสนอโครงการวิจัย 2. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย 3. หนังสือยินยอมตนให้ทำการวิจัย 4. แบบการเก็บรวบรวมข้อมูล/โปรแกรมหรือกิจกรรม
ประเภทการรับรอง	Exemption Review
วันที่รับรอง	21 กุมภาพันธ์ 2565
วันที่หมดอายุ	20 กุมภาพันธ์ 2566

ขอรับรองว่าโครงการดังกล่าวข้างต้นได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบโดยสอดคล้องกับคำประกาศเฮลซิงกิ
 จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.วันดี สุทธรังษี)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ลงนาม

(ดร.นรา พงษ์พานิช)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

ภาคผนวก ข

ร่างแบบรับรองการนำผลงานไปใช้ประโยชน์

แบบรายงานผลการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ชื่อโครงการวิจัย

แหล่งทุน โครงการวิจัยประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ผู้วิจัย ดร.อมรา อภัยพงศ์

สังกัด มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ข้าพเจ้าได้นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการต่อยอดการเขียนตำราเรื่องการฟังและการพูดภาษาจีนระดับต้น 1 และสามารถนำความรู้ที่ได้จากผลการวิจัยพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในระดับที่สูงขึ้นเพื่อพัฒนาต่อยอดการวิจัยในครั้งต่อไป

หลักฐานประกอบ แนบโครงร่างตำรา วิชาการฟังและการพูดภาษาจีนกลาง

(ดร.อมรา อภัยพงศ์)

นักวิจัย

คำนำ

ตำรารายวิชา HCH0104 การฟังและการพูดภาษาจีนระดับต้น 1 (Basic Chinese Listening and Speaking 1) เป็นการต่อยอดองค์ความรู้จากเอกสารประกอบการสอน HCH0104 การฟังและการพูดภาษาจีนระดับต้น 1 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งเนื้อหาจะอยู่ในรูปแบบการแปลงบทเรียนที่ได้ทำการอ้างอิงจากหนังสือต่างประเทศ (Application: Intermediate Chinese --- Listening and Speaking) วัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์จีนโดยการเลียนแบบภาษาพูดให้มีความใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด ตำราเล่มนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการฝึกฟังบทสนทนา และฝึกพูดบทสนทนาจีนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาจีนกลางในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้เขียนจะเน้นทักษะการเรียนรู้ภาษาที่สองแบบบูรณาการข้ามศาสตร์กับวัฒนธรรมจีน นอกจากนี้ ผู้เขียนได้สอดแทรกความรู้ด้านวัฒนธรรมจีนที่ได้จากประสบการณ์จริงและนำผลการอภิปรายเนื้อหาบางส่วนจากหัวข้อวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม: กรณีศึกษานักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี” นำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยอาศัยกรอบแนวคิดของนักวิชาการชาวจีนและชาวไทยทางด้านการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตำราเล่มนี้ถือเป็นสื่อการสอนในการเสริมทักษะให้ผู้เรียนสามารถใช้เรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถนำไปเรียนที่ใดก็ได้ไม่เฉพาะแต่ในชั้นเรียนเท่านั้น หากนักศึกษาหรือผู้ศึกษาท่านใดมีข้อเสนอแนะ กรุณาให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้เขียนเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นจักถือเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

อมรา อภัยพงศ์

แบบรับรองการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ชื่อโครงการวิจัย การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม: กรณีศึกษานักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาจีน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ผู้วิจัย ดร.อมรา อภัยพงศ์

วัน/เดือน/ปี ที่ทำวิจัยเสร็จสมบูรณ์ 30 พฤศจิกายน 2565

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม
2. เพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ ระบุ.....
- () การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย ระบุ.....
- () การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ระบุ.....
- (✓) การใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน ระบุ..... *ใช้ในบทเรียน*
- () การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ระบุ.....
- () อื่นๆ ระบุ.....

ผลที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์

สามารถนำข้อผิดพลาดไปแก้ไขได้

หลักฐานประกอบ

และขอรับรองว่า (หน่วยงาน).....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ได้นำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ไปใช้ประโยชน์ในจริง และสามารถนำสู่การพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ลงชื่อ

ดร.อมรา อภัยพงศ์

ตำแหน่ง *คณาจารย์*

90 / 11.4 / 2565

ประทับตรา (ถ้ามี)

ภาคผนวก ง

ประวัตินักวิจัย

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ นามสกุล อมรา อภัยพงศ์

Ammara Apaipong

ประวัติส่วนตัว:

ตำแหน่งงานปัจจุบัน:

อาจารย์ประจำสาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
หน่วยงานและสถานที่ติดต่อ:

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี 272 หมู่ 9
ถนนสุราษฎร์-นาสาร ตำบลขุนทะเล อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100
โทรศัพท์ 077-913363 E-mail: krujeen@hotmail.co.th

ประวัติการศึกษา:

Prince of Songkla University (Phuket), Faculty of Service Industries, Chinese Studies (International Program), Bachelor of Arts, 22 July 2007.

Yunnan Normal University, Institute of Chinese and International Studies, Linguistics and Applied Linguistics, Master of Arts, June 2011.

Nanjing Normal University, International College for Chinese Studies, Teaching Chinese as a Foreign Language, Doctoral of Arts, June 2018.

ประสบการณ์ทำงาน:

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาจีน
ตำแหน่งอาจารย์, สิงหาคม 2556 – ปัจจุบัน

ผลงานวิชาการ:

เอกสารประกอบการสอน

อมรา อภัยพงศ์. (2565). เอกสารประกอบการสอน HCH0104 การฟังและการพูดภาษาจีนระดับต้น1

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทความวิชาการ

อมรา อภัยพงศ์. (2563). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามภาษาจีนกลางในต้น

โครงสร้างไวยากรณ์ของนักศึกษาชาวไทย และข้อเสนอแนะ. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 12 (1), 315-324.

Ammara Apaipong (2014). The error analysis of Thai students' Chinese Classifiers

Usage. Data of Culture and Education, 27 (659), 34-35. ฐานข้อมูล CNKI (1004-8359)

Ammara Apaipong (2015). The Comparative Study on the types of Noun Classifiers in

Chinese and Thai. Journal of Language and Literature Studies, 03 (3), 25-26.

ฐานข้อมูล CNKI (1672-8610)

บทความวิจัย (เผยแพร่ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ)

อมรา อภัยพงศ์. (2564). ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนกลางโดยใช้

โปรแกรม Kahoot ของนักศึกษาชาวไทย. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาสารคาม, 18 (3), 151.

บทความวิจัย (เผยแพร่ในรูปแบบการนำเสนอบทความวิจัยต่อที่ประชุมวิชาการ)

อมรา อภัยพงศ์. (2561). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนกลางของนักศึกษาชาว

ไทย : ความแตกต่างระหว่างภาษาและปรีชา. ในราชภัฏสุราษฎร์วิจัย ครั้งที่ 14 (น.97).

สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อมรา อภัยพงศ์ และ อภิสรา ธนาพงษ์ภักขิ. (2562). การจัดการเรียนรู้ภาษาจีนกลางโดยใช้

โปรแกรม KAHOOT ในวิจัยและนวัตกรรมเพื่อประเทศไทย 4.0 ครั้งที่ 14 (น.1131).

กรุงเทพ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.